

Glavni urednik
**Ivica
Miškulin:**

**Pred
Izbore**

Kad ovaj broj našeg glasila bude u rukama čitatelja, Hrvatska demokratska zajednica nalaziti će se na početku nove izborne kampanje. Održat će se u kontekstu postupnog popuštanja pandemije koronavirusa i dubokih društvenih promjena koje je donijela. Taj je trenutak važno istaknuti, posebno jer postaje evidentno da ga politička opozicija nastoji licemjerno iskoristiti.

Najprije, predstojeći su izbori za saborske zastupnike redoviti. To znači da će se održati unutar roka predviđenog ustavom i drugim zakonima. Takvi, dakle redoviti izbori održavaju se svake četvrte godine. Ako pretpostavimo da će hrvatski birači na njih izaći u srpnju ove godine, onda je jasno da je skoro odluka saborske većine o raspuštanju parlamenta i pokretanju procesa izbora novog samo razumno udovoljavanje propisanim uvjetima. Nasuprot glasinama iz opozicijskih redova, ne radi se o nekakvoj političkoj manipulaciji HDZ-a, nego o poštivanju i provedbi zakona.

Pored elementarne činjenice, koju opozicija svejedno s očitim poteškoćama razumijeva, da se bližimo kraju redovitog četverogodišnjeg saborskog rada, izbore u srpnju nameće i nesumnjivo poboljšanje epidemiološke situacije u državi. Zakonitost i zdrav razum nalaze se dakle iza odluke o novim izborima. Eto. Sve to nije tako teško razumjeti.

U prozirnoj namjeri skretanja pozornosti s vlastite prosječnosti opozicija dulje vrijeme obasipa javnost zlonamjernom glasinom prema kojoj HDZ eto bezobrazno koristi nevolje koje je donio virus. Nismo naravno iznenađeni da opozicija ne može izgovoriti riječi makar umjerene pohvale za učinkovito djelovanje svih sastavnica državne vlasti tijekom pandemije. Važno nam je da to čine građani koji su se uvjerali u ozbiljno i odgovorno postupanje državne vlasti tijekom krize.

Nećemo međutim prestati upozoravati i naše članstvo i cjelokupnu hrvatsku javnost da se radi o ljudima lišenima bilo kakvih natruha ozbiljnog vodstva koji u protekle četiri godine jedan dobar potez nisu napravili. Relevantna istraživanja javnog mnijenja, koja – podsjetimo zlobnike iz opozicije – pokazuju da našoj stranci raste potpora, pokazuju da su hrvatski birači prozreli njihovu ispraznost. Osim nastrane opsesije HDZ-om opozicija druge motivacije nema, i tu žalosnu činjenicu hrvatski su birači odavno prepoznali.

Za HDZ — jer je to u interesu Hrvatske!

Mario Kapulica

Odlučeno je! Izbori za deseti saziv Hrvatskoga sabora održat će se 5. srpnja 2020. godine. Sve stranke u Hrvatskoj u idućih će mjesec dana pred hrvatske birače izaći sa svojim programima u kojima će pokušati dati odgovore na pitanja koja smatraju važnima za Hrvatsku u iduće četiri godine.

No na te programe ne treba gledati kao jednokratnu i vremenski ograničenu priliku. Iskustvo nam govori kako jedan mandat, posebice u turbulentnim vremenima, može imati daleko snažniji utjecaj i dugoročnije posljedice na život jedne nacije nego što sugerira broj godina obuhvaćen jednim izbornim ciklusom.

Sjetimo se devedesetih. Što bi se dogodilo da je taj prvi mandat za upravljanje Hrvatskom imao netko drugi? Kako bi izgledala politička karta jugoistočne Europe i bi li na njoj bila samostalna Hrvatska da je taj prvi mandat, koji bi u tom slučaju danas opisivali kao prijelazni, dobila Socijal-demokratska partija? Ili da je Tuđma-

nov HDZ vlast morao dijeliti s Koalicijom narodnog sporazuma, nesklonom otvorenom zastupanju samostalne Hrvatske i odrješitom suprotstavljanju velikosrpskom hegemonizmu, koji se uskoro pretvorio u otvorenu agresiju? I koliko bi svi sljedeći mandati bili mogli utjecati da se propušteno nadoknadi i ispravi? Možda malo, a vjerojatnije nikako.

Hrvatska postoji već trideset godina. Ona je čvrsta i sigurna, ali nipošto neranjiva. Svaki četverogodišnji mandat u kojem se propuštaju prilike za njezino osnaživanje, jačanje i razvoj može dugoročno smanjiti, ako ne i potpuno uništiti, njezine izgleda za potrebne iskorake i hvatanje koraka s najrazvijenijim državama svijeta.

Omogućimo Hrvatskoj da u razdoblju koje je pred nama potpuno oslobođena svih netrpeljivosti iz prošlosti i okupljena oko građenja svoje budućnosti postane država u kojoj će svaki njezin građanin kovati svoju sreću i pridonositi njezinu napretku.

Što nam je činiti da bismo ostvarili taj cilj? Odgovor je jasan: moramo se okupiti oko one politike koja je usmjerena na ostvarivanje realnih i

konkretnih interesa hrvatske države i svih njezinih građana. Moramo zadržati vlastitu konsolidiranost i snagu. Nju pod parolom „Stranke su mrtve – živjeli nestrukturirani pokreti i nepregledne koalicije!“ snažno napadaju svi oni koji nisu kadri izgraditi ozbiljan sustav koji ima kapaciteta za svu složenost današnje političke stvarnosti.

Ne smijemo dopustiti da ljudi i politike skućenih osobnih ili usko stranačkih interesa gurnu u stranu važna pitanja i važne politike o kojima dugoročno ovisimo.

Politički cinizam, pretjerano zaoštavanje podjela i prateća retorika te stalno napadanje HDZ-a kao najozbiljnije političke snage hrvatskoga naroda s izraženom sposobnošću političkog vodstva nisu u interesu Hrvatske. I zbog toga zahtijevaju jasan HDZ-ov odgovor.

Nasuprot popularnim jurišima na vjerodostojnost političkoga sustava HDZ-ovci moraju biti oni koji grade povjerenje u njega. Jer bez te obrane on će biti uništen, a država oslabljena. Nasuprot preuveličavanju razlika/dramatiziranju nad razlikama u hrvatskom društvu potrebno je jačati

svijest o zajedničkim interesima jer široka predodžba o potrebama svih sastavnica hrvatskoga društva nije u suprotnosti s jasnom političkom orijentacijom naše stranke niti je riječ o razvodnjavanju njezine ideološke komponente.

I konačno, što je osobito važno tijekom političke borbe kakvu predstavljaju izborne kampanje, moć i utjecaj svakog člana HDZ-a, koju smo naglasili neposrednim biranjem stranačkoga vodstva, treba snažno rabiti i u budućnosti. Ona ne smije ostati jednokratna. Svaki član HDZ-a je jako važan. Važna je njegova uvjerenost da pripada stranci koja zna što radi i čiji je izborni uspjeh važan za Hrvatsku. HDZ-ovac je politički aktivna osoba koja svoju snagu crpi iz svojih uvjerenja i koja istovremeno, zahvaljujući velikom kapitalu iskustva iz prvih deset godina stvaranja hrvatske države, uvijek zna procijeniti što je u najvišem državnom i nacionalnom interesu. Dragi HDZ-ovci, vrijeme je! Krenimo među birače kao ponosni članovi stranke koja je uvijek najviše pridonosila boljitku hrvatskoga naroda!

Aktualno: HDZ
Jamstvo ozbiljnosti
i sigurnosti

str. 4

**Aktualno:
Utemeljitelji**
Kampanja će pokazati
tko je gdje na političkoj
sceni

str. 5-7

**Gospodarstvo
i ekonomija:**
Tema zbog koje će
oporba doživjeti poraz

str. 12-13

Hrvatska i svijet:
Bolje je živjeti pored
boljih susjeda

str. 14

Mi i oni:
Resetiranje
reformiranih
komunista

str. 15

U IDUĆEM BROJU:
Izborni program HDZ-a

Intervju:

Kruno Katičić

Hrvatski birači očekuju hrabre i odlučne ljude

HDZ je na sjednici Predsjedništva održanoj 4. svibnja 2020. dobila novog zamjenika glavnog tajnika. Razgovarali smo s njim o stranci, politici i nadolazećim izborima.

Intervjuirao: Zdeslav Milas

Imenovani ste nedavno na dužnost zamjenika glavnog tajnika. Politički i operativno radi se o vrlo zahtjevnoj zadaći.

Namjera da se pojača operativni tim stranke, kojem su se nedavno priključili i Tomislav Čuljak kao tajnik za odnose s drugim strankama te Darko Horvat kao tajnik za gospodarstvo, logična je s obzirom na nadolazeće izbore. Nadam se da ću opravdati to povjerenje.

Čini se da ćete to morati pokazati vrlo brzo. Izbori su pred vratima.

Da bi nam birači povjerali obavljanje političke vlasti u novom mandatu, koji će biti iznimno zahtjevan, morat ćemo to učiniti i ja i dužnosnici stranke na svim razinama. Hrvatska mora dobiti parlamentarnu većinu koja će moći iznjedrati čvrstu i sposobnu vladu, koja će nakon izbora morati ubrzano nadoknađivati sve, u prvome redu gospodarske, posljedice ove krize.

Osjećate li se spremnim odmah krenuti u operaciju opće mobilizacije za postizanje tog cilja?

Pretpostavljam da je i to jedan od razloga zašto je predsjednik predložio, a Predsjedništvo i Nacionalno vijeće jednoglasno prihvatili moje imenovanje. Imam iskustvo kampanje i kao dužnosnik stranke i kao kandidat. Stranku i ljude u njoj dobro poznajem. Predsjednik sam HDZ-ova nacionalnog Odbora za pravosuđe i Povjerenstva za statut, u čijem sam pisanju i sam sudjelovao. Istovremeno, kao državni tajnik u ministarstvu za upravljanje državnom imovinom stekao sam uvid u funkcioniranje državne vlasti i neće mi biti problem povezati stranačko funkcioniranje s djelovanjem državnih dužnosnika. Ukratko, spreman sam sve što znam uložiti u uspješno funkcioniranje stranke i postizanje što boljih izbornih rezultata.

Ankete pokazuju da HDZ u kampanju ulazi s pozicije prve stranke u Hrvatskoj.

Slažem se da smo si u proteklom vremenu osigurali povoljnu startnu poziciju. Naša je zadaća da od sutra sve sastavnice HDZ-a, a pri tome ne mislim samo na naše teritorijalne organizacije nego i na Zajednice koje djelu-

Koncept stranačke identifikacije s programom i izbornim ciljevima temelj je funkcioniranja stranaka u parlamentarnoj demokraciji.

ju u okviru stranke, udvostruču svoj politički angažman i svoju vidljivost u političkom prostoru. Snažno i argumentirano zastupanje, a tamo gdje treba i čvrsta obrana naše politike, su ključni za ostvarivanje naših izbornih ciljeva. Vjerujem da ovoga puta nitko od naših članova i dužnosnika, neovisno nalazi li se među kandidatima ili ne, neće ovoj političkoj utakmici pristupiti s figom u džepu.

Dakle ne bi se trebao ponoviti scenarij agitiranja za druge političke opcije i pristajanje uz nama suprotstavljene političke programe?

Koncept stranačke identifikacije s programom i izbornim ciljevima temelj je funkcioniranja stranaka u parlamentarnoj demokraciji. Ako se držimo tog koncepta, onda nam neće biti problem zastupati boje stranke u odnosu prema biračkom tijelu, za koje smo vidjeli da razumije i honorira sve što HDZ i Vlada rade na obrani života i zdravlja naših ljudi, ali i ublažavanju neminovnih gospodarskih posljedica. Dakle, pripravnost da se postane članom stranke podrazumijeva i pripravnost na doprinosenje njezinoj izbornom uspjehu. Otkloni koje su neki radili u prošlosti uglavnom su posljedica nerazumijevanja ili frustracija zbog osjećaja zapostavljenosti. Tek u manjem broju slučajeva radilo se o neprikrivenoj namjeri da se naštetiti stranci i njezinu vodstvu, ponekad i u dogovoru s onima koji sa svojim političkim platformama idu na rušenje HDZ-a. No tu smo školu prošli.

Lekcije su naučene. I, kao što smo najavljivali, iz nedavnih unutarstranačkih izbora izašli smo još snažniji i spremniji za ono što je pred nama.

Ususret izborima stranka ide i s novim izbornim programom. Što je u njegovu središtu?

Na prošlim parlamentarnim izborima, koji su se odvijali u uvjetima naglašene političke nestabilnosti, ponudili smo program političke stabilnosti, pravne sigurnosti, gospodarskog razvoja i društvene solidarnosti. Novo stranačko vodstvo dobilo je mandat da nastavi rješavati sve ključne probleme suvremenog hrvatskog društva, da se bori za boljitak hrvatskih ljudi, vodeći se pritom državotvornim, domoljubnim, demokršćanskim i narodnjačkim vrijednostima koje su u temeljima politike HDZ-a punih 30 godina. Svima je jasno da hrvatski birači očekuju ljude i program koji će ih uvjeriti u sposobnost za hrabre odluke usmjerene na saniranje štete nastale ovom krizom i stvaranje pretpostavki za ponovni gospodarski rast.

Drugim riječima, očekuju nas veliki izazovi i brojne reforme?

Sa stanovišta reformi i sama je kriza s kojom smo suočeni otvorila neke nove vidike i upozorila na brojne mogućnosti. Na nama je da ih iskoristimo na pametno i odmjereno, na dobrobit najvećeg dijela hrvatskih ljudi. Ne treba zaboraviti da su reformski zahvati uvijek konfliktni i da, iako se tako često ne čini, nema jednostavnih i brzih/brzinskih rješenja. HDZ jamči da će svaki svoj potez domisliti uvažavajući sve argumente i vodeći računa ne samo o kratkoročnim političkim efektima nego prije svega o njihovu dugoročnom učinku.

Novo stranačko vodstvo dobilo je mandat da nastavi rješavati sve ključne probleme suvremenog hrvatskog društva.

HDZ treba ostati snaga koja ujedinjuje i nikoga ne odbacuje u jačanju naprednog tržišnog gospodarstva i društvene sloge oko temeljnih nacionalnih interesa.

Gdje je tu stranka?

Na to pitanje odgovorit ću Vam citiranjem programa s kojim je tim „Odvažno za Hrvatsku” pobijedio na unutarstranačkim izborima: „Da bi HDZ ostao najjača hrvatska stranka, potrebno je snažiti stranačku infrastrukturu, učvrstiti jedinstvo stranke i poboljšati njezino unutarnje funkcioniranje, zalagati se za još više etičke standarde te ojačati kadrovski potencijal stranke kako bismo bili rasadnici pametnih javnih politika za Hrvatsku 21. stoljeća.”

Što to konkretno znači?

Sasvim je sigurno da ćemo nastaviti jačati povezanost središnjih tijela stranke s njezinim organizacijskim oblicima na svim razinama. Radit ćemo otprilike ono što je Vlada, s pozicije državne vlasti, napravila na snažnom povezivanju svojih aktivnosti s našim županima, gradonačelnicima i načelnicima. Bliskom i intenzivnom suradnjom s našim lokalnim dužnosnicima poticati ćemo preuzimanje odgovornosti svakog stranačkog tijela u okviru njegove nadležnosti. Time ćemo nastojati osigurati i veću uključenost našeg članstva, koje je svojim sudjelovanjem u unutarstranačkim izborima pokazalo da je iznimno zainteresirano za participaciju u provedbi stranačke politike. Ostvarujući taj cilj podizat ćemo operativnu sposobnost stranke i razinu učinkovitosti služba unutar središnjice, koje treba dodatno ojačati i profesionalizirati. Također ćemo u vremenu koje je pred nama nastojati još snažnije koristiti značajan kadrovski potencijal koji imaju stranačke lokalne organizacije, stranački stručni odbori kao i naše zajednice.

Sve to zvuči dosta ambiciozno?

Kompetentno osmišljavanje budućeg razvoja Hrvatske i hrvatskog društva te jačanje stranačkih kapaciteta do razine učinkovitog i kvalitetnog provođenja zacrtanih programa uvijek je ambiciozno.

Dobro raspoloženje unutar članstva za doprinosenje novoj izbornoj pobjedi je, sudeći prema vašim odgovorima, evidentno?

Naše je članstvo dokazalo svoju privrženost politici HDZ-a i ne sumnjam u njihovu spremnost da se za nju odlučno politički bori i da ciljeve stranke spremno zastupa. No i članstvo ima svoja očekivanja.

Na što konkretno mislite?

Prije svega na očekivanje da zadržimo visoku razinu povjerenja u državu i njezine institucije koju je HDZ postigao svojim otvorenim i transparentnim suočavanjem sa svim izazovima ove krize. Ostvarili smo korjenitu promjenu paradigme države i sustava, prema kojima su u prethodnim razdobljima naši građani, nažalost, imali veliku zadržku i nepovjerenje.

Naše je članstvo dokazalo svoju privrženost politici HDZ-a i ne sumnjam u njihovu spremnost da se za nju odlučno politički bori i da ciljeve stranke spremno zastupa.

Kako zadržati dosegnutu razinu povjerenja?

Potpuno je jasno da na razinu povjerenja, uz nužnost zadržavanja dosadašnje učinkovitosti, snažno utječe i održavanje visoke razine etičkih standarda u politici. Često na rad sustava i politiku HDZ-a, koju, kako smo vidjeli, podržava velik broj ljudi, pogubno utječu pojedini slučajevi neodgovornog ponašanja. HDZ ima s time vrlo loše iskustvo. U javnom prostoru izuzeci se pretvaraju u pravila i bacaju loše svjetlo na sve što radimo. Stoga je jako važno nastaviti podizati etičke standarde i graditi HDZ kao stranku odgovornih pojedinaca.

Čini se da je slogan prethodne parlamentarne kampanje još uvijek aktualan?

Ako pri tome mislite na slogan „Vjerodostojno”, moj odgovor je potvrđan. HDZ ima obvezu otklanjati sve pojave nezakonitih radnji koje ugrožavaju izgradnju moderne i učinkovite državne uprave, guše gospodarstvo i otežavaju provedbu ozbiljnih reformi. Hrvatska je pred velikim izazovima i u igri je velik ulog, a to je njezina budućnost i smjer razvoja. Zbog toga ne smijemo dopustiti da političke pogreške pojedinaca umanjuju naša postignuća te narušuju percepciju HDZ-a u dijelu hrvatskih birača.

Imamo li dovoljno odlučnosti i potencijala za ono što nas čeka?

Uvjeren sam da imamo i da je HDZ zadržao svoju sposobnost prilagođavanja zahtjevima vremena. Nije to nikakav oportunitizam, nego imperativ uspješnog vođenja politike koja, da bi bila uspješna, mora korespondirati sa zahtjevima birača i potrebama društva.

Vodimo li takvu politiku?

Naša politika je, usudio bih se reći, jedina koja nudi odgovore na pitanja koja su danas u središtu pozornosti hrvatskih ljudi. Mnogi akteri na političkoj sceni pokazuju da su spremni za rasprave o svemu osim o onome što je ljudima bitno: razvoj gospodarstva, financijska stabilnost koja zbog ove krize dobiva potpuno novu dimenziju – podizanje životnog standarda i sl. Sklonost SDP-a prizemnoj i krajnje pojednostavljenoj ideologizaciji hrvatskoga društva i to u najgorem mogućem smislu, a to su podjele

na „ustaše” i „partizane”, koje HDZ nikada nije prihvaćao, put je kojim hrvatsko društvo ne bi trebalo ići. Kao ni politika koja za sebe voli kazati da je desna, a sav svoj sadržaj svodi na reakcije na takve SDP-ove pokušaje.

Ali ni naše članstvo nije ravnodušno na teme?

Naravno da nije. Nitko nije ravnodušan. Ali, uvjetno rečeno, naša „ideologija” su hrvatski narod i njegov interes. Na toj formuli Tuđman je stvorio državu. Ako je nešto u interesu hrvatskog naroda, a to sigurno nije oživljavanje podjela iz drugog svjetskog rata, nego građenje zajedništva oko temelja na kojima je stvorena suvremena hrvatska država, onda moramo imati snage na tome inzistirati.

Kako se onda u odnosu na to SDP-ovo guranje u ideološko minsko polje, postaviti?

Jasno je da se radi o ljevičarskoj reakciji na povećanje našeg rejtinga u centru. HDZ treba ostati snaga koja ujedinjuje i nikoga ne odbacuje u jačanju naprednog tržišnog gospodarstva i društvene sloge oko temeljnih nacionalnih interesa. Podjele s kojima, da se razumijemo, većina hrvatskog društva nema i ne želi imati nikakve veze, samo su bacanje pijeska u oči ljudi koji žele gledati u budućnost.

Nakon raspuštanja sabora određen je i datum izbora. Kampanja je počela...

Da, iako će formalno-pravno trajati sedamnaest dana, očito je da su svi politički akteri već duboko u izbornim aktivnostima. U trideset godina ovo je dvanaesti saziv hrvatskog sabora. U dosadašnjih jedanaest bilo je ukupno 1298 zastupnika od kojih 765 HDZ-ovih. Sada sastavljamo liste za novi mandat. Imamo dovoljno iskustva da ih uredimo tako da one odražavaju politiku stranke i odgovaraju očekivanjima birača. Važno nam je da sutra u Saboru, koji će morati donositi važne odluke o kojima će ovisiti daljnji razvoj Hrvatske, budu politički iskusni i stručni, ali u prvom redu snažno angažirani ljudi.

HDZ nudi kontinuitet?

Da, ali kontinuitet promjena koje uvijek učine Hrvatsku boljom. Važno je razumjeti da naša stranka nije koncentrirana na zadržavanje postojećeg stanja, dok svi ostali nude „promjene”. Upravo je HDZ u proteklom mandatu napravio velike i važne promjene situacije koju je zatekao i koja nipošto nije bila obećavajuća. Uspjeli smo, unatoč svim problemima, poboljšati život, standard i položaj hrvatskih ljudi, osnažiti državu i učiniti je spremnom za izazove poput globalne pandemije i gospodarskog lock-downa. Zato je ispravno reći da tražimo potporu za nastavak promjena koje su nam potrebne da državu učinimo još snažnijom, u

smislu njezine sposobnosti da odgovara na sve izazove, i efikasnijom. Naš je cilj, i zato izlazimo pred birače, da svi u Hrvatskoj žive bolje te da budu zadovoljni i ponosni na svoju državu i njezin odnos prema svim pitanjima o kojima ovisi kako ćemo sutra živjeti.

Važno nam je da sutra u Saboru, koji će morati donositi važne odluke o kojima će ovisiti daljnji razvoj Hrvatske, budu politički iskusni i kompetentni, ali u prvom redu snažno angažirani ljudi.

Aktualno: HDZ

Jamstvo ozbiljnosti i sigurnosti

Na aktualna pitanja HDZ i danas odgovara preciznije i uspješnije od drugih.

Uredništvo

Zahvaljujući uspješnoj obrani središnje pozicije, HDZ je zadržao svoju ulogu u hrvatskom društvu, što nije pošlo za rukom niti jednoj sličnoj stranci u jugoistočnoj Europi.

Hrvatska demokratska zajednica je 1990. promijenila hrvatsko društvo. Učinila je to u prekretničkim povijesnim vremenima kad je na unutarnjem planu morala pomno birati „crte sukoba“ kako ne bi dovela u pitanje ostvarivanje svojeg temeljnog cilja – stvaranje hrvatske države.

Proglasivši taj imperativni cilj najvećim zajedničkim nazivnikom za potrebno okupljanje, iako sa strukturom hijerarhijski čvrsto ustrojene stranke, ona je na prijelazu iz osamdesetih u devedesete godine poprimila i značajke pokreta okupljajući u svojim redovima impozantnih 380 000 ljudi.

Zadržavanje odlučnosti djelovanja

Nije to nipošto bila nekonfliktna struktura. Daleko od toga. Postojali su i unutar samog HDZ-a brojni prijepori, ali su i tu „crte sukoba“ bile u značajnoj mjeri izbrisane nadolazećom agresijom i potrebom da se u grčevitoj borbi za opstanak sve glave stave na kup.

Upravo ta sposobnost da u kriznim vremenima zadrži jedinstvo svojeg djelovanja i privlačnu moć okupljanja najvećeg broja dobronamjernih državotvornih ljudi HDZ razlikuje od svih drugih stranki i „pokreta“ na današnjoj političkoj sceni. Tu poziciju HDZ-a najbolje je opisala Tuđmanova rečenica s Prvog općeg sabora u veljači 1990., kad je govorio o onome što HDZ izdvaja od svih drugih političkih stranaka, a to je njegovo izričite i sustavnije, odlučnije i dosljednije isticanje svojih političkih ciljeva te snažno i organizirano djelovanje na njihovu ostvarivanju.

U takvim okolnostima i predvođen karizmatičnim vođom HDZ je uspio prevladati sve pokušaje vlastite dezintegracije pa i onemogućiti otvorene udare na svoju politiku, poput poznatog Mesić-Manolićeva državnog udara iz 1994. Zbog stalnih turbulencija i „ljuljanja“ stranke prema nekom od suprotnih političkih polova, svjestan nužnosti postojanja unutarnjih razlika ali i imperativa vlastite čvrstine, HDZ počinje javno, otvoreno i naglašeno zastupati svoju politiku centra. Zahvaljujući uspješnoj obrani te pozicije, HDZ je zadržao svoju ulogu u hrvatskom društvu, što nije pošlo za rukom niti jednoj sličnoj stranci u jugoistočnoj Europi.

Okosnica provedbe ozbiljne politike

Imperativ okupljanja svih snaga za uspostavu hrvatske države iz tog vremena vrijedi i danas. HDZ je, što je često i predmetom prigovora iz redova naše oporbe, ostao strankom koja je tijekom proteklih trideset godina najbo-

lje prepoznavala i promicala hrvatske državne interese. Prometnuvši se u najsolidniju, najorganiziraniju i najkapacitiraniju strukturu za nošenje s kompleksnom zadaćom upravljanja na svim razinama, s iskustvom, ljudima i znanjem za upravljanje i najsloženijim situacijama (aktualna kriza uzrokovana COVID-om 19 samo je najsvežiji primjer), naša je stranka ostala okosnicom zastupanja i provedbe dosljedne hrvatske politike.

Stigmatizacija političkih stranaka

Mnogi su tijekom proteklih trideset godina pretkazivali i zazivali kraj HDZ-a. Takve prognoze nisu bile rezervirane samo za naše političke protivnike iako su oni s takvim idejama krenuli prvi, odmah nakon oslobođanja zemlje. Nagoviještali su ih i neki iz samog HDZ-a smatrajući da je stranka stvaranjem hrvatske države „ispunila svoju povijesnu misiju“, dok su zapravo željeli konzervirati HDZ i zamrznuti svoju vlastitu povijesnu ulogu. Na neki način istu nam tezu danas sugeriraju i neki novi društveni „pokreti“ s oba pola političkog spektra pokušavajući kod dijela javnosti zadobiti naklonost za svoje „neinstitucionalizirano“, a ponekad i protuinstitucionalizirano djelovanje.

Nositelji takvih „reformističkih“ programa nude se kao supstitut za etablirane političke stranke i nude reforme čitavog društva iako u borbi za „reformu“ ni sa čime ne pokazuju svoje stvarne nego tek verbalne „reformističke“ kapacitete. Takvi u pravilu institucionaliziranje svojeg političkog djelovanja ostavljaju za kasnije. U realnom vremenu oni tek grade priču oko apsolutizacije političke moći u uskom krugu onih koji žele postati dijelom neke nove političke oligarhije jednom kad za svoju neprepoznatljivu političku strukturu dobiju placet na izborima. Radi se zapravo o projektu podriivanja ozbiljnih političkih sustava koji se protiv „estradizacije“ političke scene bori novom i do sada neviđenom estradizacijom i usisavanjem raznorodnih „prosvjednih pokreta“ i stranačkih otpadnika pod svoje skute.

Privilegirani borci protiv privilegija

Može li se svako protustranačko djelovanje onih koji su se u strankama već okušali, ali nisu našli svoje mjesto pod suncem proglasiti „revolucionarnim“ i „reformskim“? Može li se svako unutarstranačko djelovanje koje svojim otklonom od odluka i politike stranačkih tijela zastupa protivljenje matici proglasiti „demokratskijim“ od djelovanja koje uvažava stranačku strukturu i stranački statut? I može li se krimeom velikih stranaka, poglavito onih koji imaju odgovornost za vođenje države, proglasiti nužno „zapostavljanje“ malih skupina samopozvanih dežurnih kritičara? Ili se radi

tek o valovima „novoprobudjenog idealizma“ onih koji u prilagođavanju politike zahtjevima novog vremena i u otvaranju stranaka prema biračima umjerene provenijencije (koji zahtijevaju konkretna politička rješenja gospodarskih i egzistencijalnih pitanja) vide put u svoju daljnju marginalizaciju?

Ambicija uspostavljanja tutorstva nad HDZ-om

Ako se dobro iščitaju poruke onih koji svojim nesmiljenim kritikama jurišaju na poziciju HDZ-a, njihov je neprikriveni cilj na izborima doći u poziciju da kontroliraju HDZ i njegovu politiku. HDZ, s obzirom da ga se ne može pobijediti, treba nadzirati i usmjeravati, odnosno njegovu vodstvu oduzeti pravo da samostalno odlučuje o njegovoj politici. Mnogi se tako nude biračima kao svojevrsni pokrovitelji našeg budućeg djelovanja, koje će oni upravititi u „pravi smjer“.

Naše je članstvo, baš kao i naše biračko tijelo, i tijekom dvaju posljednjih izbornih ciklusa bilo zasuto pozivima da stranci uskrate potporu kako bi se taj politički cilj mogao što lakše ostvariti. U takvim situacijama prirodan refleks bio bi još snažnije zbijanje HDZ-ovih redova i jačanje otpora prema tom neprincipijelnom vanjskom nastojanju upravljanja našom vlastitom politikom.

Odgovor ogromne većine naših članova, a o tome najriječitije govore i rezultati provedenih unutarstranačkih izbora, je upravo takav. Naravno, uvijek će postojati i oni koji će nastojati ići ususret ovakvim planovima uspostavljanja tutorstva nad politikom HDZ-a i prikloniti se politici nanošenja štete „radi većeg cilja“, koji im je izmaknuo proteklih godina. Njih ne brine koalicijski potencijal HDZ-a, nego HDZ koji vlada sobom. Njih ne zanimaju koalicijski partneri koji će se prikloniti općoj politici HDZ-a i zajedno s njim graditi Hrvatsku, nego kapitalizacija vlastitog ucjenjivačkog potencijala. Ideja je, i to ne odveć nova, da sutra manji partner nameće politiku većemu te da time ožive sve one „unutarstranačke čimbenike“ koji se u politici koju HDZ samostalno definira preko svoje strukture i stranačkih tijela ne nalaze.

Sposobnost odgovora

HDZ je, iz perspektive posljednjih trideset godina, stara, mnogoljudna, narodna stranka državotvornog usmjerenja, s nesumnjivim povijesnim zaslugama za ostvarivanje svih ključnih državnih ciljeva. Bez obzira na nove varijante provedbe, njezin su program i temeljna načela ostali nepromijenjeni. Na aktualna pitanja HDZ i danas odgovara preciznije i uspješnije od svih drugih. To može zahvaliti i svojoj sposobnosti razabiranja važnog od nevažnog te korištenju inovativnih pristupa u razvijanju odgovora na sve različitije zahtjeve biračkog tijela.

Spektar tema kao i osjećaj za potrebu prilagođavanja sve raznovrsnijim i često suprotstavljenim zahtjevima pojedinih društvenih skupina utjecali su i na internu i na eksternu stranačku komunikaciju koja se danas doduše još uvijek u mnogočemu oslanja na stare modele djelovanja, posebice na nižim organizacijskim razinama. Posljedica toga je da stranka sa svojim biračima održava komunikacijske odnose preko najužeg vodstva, koje istodobno vodi državu (predsjednik vlade i ministri, nažalost puno manje saborski zastupnici), što je razumljivo, ali premalo preko samog stranačkog sustava (tijela, odbori, isključivo stranački dužnosnici).

Iako je hijerarhijski jasno definirana, u radu stranke ima dovoljno prostora za samostalne i decentralizirane inicijative, koje su ipak puno rjeđe nego što bi se to moglo očekivati. Opasnost takvog modela funkcioniranja je dolazak u defenzivan, obranaški položaj u odnosu na pretendente na mjesto HDZ-a u političkom životu te otvaranje prostora inicijativama koje se organiziraju isključivo na kritici naše stranke.

Važna uloga lokalnih stranačkih lidera

HDZ se još uvijek nije u potpunosti vratio na poziciju u kojoj organizacija crpi svoju snagu iz snažne i prepoznatljive uloge i djelovanja lokalnih stranačkih lidera. U prilikama u kojima pojedinci svoju snagu crpe isključivo iz organizacije, odnosno svoje formalne dužnosti u strukturi, sama je organizacija bez dodane vrijednosti te klizi u neaktivnost i atrofiju. U nastavku procesa unutarstranačkih izbora, za koje je već sada jasno da će se nastaviti nakon parlamentarnih, o tome valja voditi računa. Puno je toga što treba unaprijediti u odnosu između stranačkih lidera, članstva i biračkoga tijela. Potrebno je napraviti promjene i u stilu vodstva i u obrascima djelovanja jer je notorna činjenica da tradicionalno članstvo postaje sve starije, a da je novo naglašenije karijerno motivirano.

Sustav treba razvijati

HDZ je pokazao da je svjestan nužnosti održavanja razvojnog trenda svojih unutarnjih struktura i procedura. To smo pokazali i donošenjem te primjenom novog stranačkog statuta, koji daje puno veću važnost svakom članu. No uvođenje modela glasovanja jedan član-jedan glas i neposrednog izbora tisuća stranačkih dužnosnika na svim razinama samo je dio ukupne slagalice koju treba do kraja složiti kako bi u tridesetoj godini postojanja HDZ dobio modernije lice.

Josip Šarić

Slavonija će podržati HDZ jer je to u interesu Hrvatske!

Pomoćnik glavnog tajnika HDZ-a Josip Šarić govori o HDZ-u u Slavoniji, Srijemu i Baranji.

Intervjuirao: Gordan Hanžek

Gospodine Šariću, događaji su proteklih nekoliko mjeseci toliko zgusnuti da nismo stigli ni prokomentirati izbor novog vodstva HDZ-a...

To je očito osobina čitavog ovog mandata, otkad je Andrej Plenković, u trenutku značajne destabilizacije ne samo HDZ-a nego i čitavog političkog sustava, došao na čelo stranke.

Imamo li sada vremena za komentar?

Rezultati ove unutarstranačke utakmice su takvi da govore sami za sebe. Ne samo Plenković nego i čitav njegov tim, sastavljen od iskusnih stranačkih ljudi, dobili su potporu za nastavak politike snaženja i jačanja HDZ-a, koji je bio i ostao najsnažniji alat za rješavanje svih preostalih bitnih pitanja države i njezinih građana.

Kažete preostalih...

Da, jer mi ne vodimo politiku parazitiranja na svim velikim postignućima koja su iza nas. Da se razumijemo, sva velika i krupna politička pitanja hrvatske države i njezine suverenosti je riješio HDZ, pa bi ih teoretski upravo HDZ mogao i imao pravo eksploatirati i danas. No mi smo, ponosni na svoju prošlost i njegujući svoju tradiciju, okrenuti budućnosti i suvremenim zadaćama čije rješavanje stoji pred hrvatski društvom.

Ispada da na HDZ-ovim postignućima u prošlosti sada drugi grade neku svoju priču?

Da, ali to je ipak samo parazitiranje, i to na tuđim uspjesima i rezultatima. To Vam je kao kad bi se netko tko se grozio neke pjesme iz

devedesetih, pojavio na nekom festivalu trideset godina nakon njezine prve i originalne izvedbe i predstavio se kao debitant s novom uspješnicom i pri tome se najgorim riječima obrušavao na stvarne autore i izvođače.

To HDZ-u smeta?

Ma ne smeta to nama u HDZ-u. Ako je to način da se netko naknadno identificira s onime što smo napravili kad oni nisu bili spremni na to jer nisu prepoznali trenutak u kojem je Tuđman pozvao čitav hrvatski narod da se uključi u izvedbu te veličanstvene simfonije, nego su mu to zamjerali i pjevali neke druge note, nije to ni tako loše.

Što je danas važno za HDZ?

Dovesti stranku do pobjede na parlamentarnim izborima s novim izbornim programom koji nudi rješenja za složenu društvenu i gospodarsku situaciju u kojoj se danas, nakon nekoliko mjeseci borbe s pandemijom nalazi ne samo naša država nego i čitav svijet. U protivnom bi dosegnuta razina političke stabilnosti, pravne sigurnosti, gospodarskog razvoja i društvene solidarnosti bila dovedena u pitanje. Ne kažem da nitko osim HDZ-a ne želi dobro Hrvatskoj, ali tvrdim da osim HDZ-a nitko nije u stanju nositi se s problemima koji stoje pred nama. Mislim da to ne treba posebno elaborirati.

Ne treba posebno elaborirati ni činjenicu da se nalazimo nadomak redovitih parlamentarnih izbora?

Vidljiva je nervoza oporbe u Saboru koja se prelijeva na čitav javni prostor. Stječe se dojam da oporba najradije ne bi da bude izbora. Tražili su svakakva rješenja, pa i uvođenje svojevrnog izvanrednog stanja koje bi im omogućilo da bez izbora „ukližu“ u vlast. No ta „demokratska“ oporba morala bi prihvatiti činjenicu da nema demokratskog legitimiteta bez izborne pobjede. Mi imamo puni legitimitet odlučiti o izborima kad god želimo zato što smo ušli u

izbornu godinu. Mi se izbora ne bojimo. Vjerujemo u svoj narod, hrvatske birače i snagu HDZ-a.

Očito taj cilj ne dijele svi. Penava je nedavno istupio iz HDZ-a?

Da, i to pod sloganom „Odlazim jer smo jaki koliko smo zajedno“. Puno je nelogičnosti u takvom političkom djelovanju.

Koliki je to udarac HDZ-u?

Kao što ste mogli vidjeti, HDZ u Vukovaru nastavlja funkcionirati s novim vodstvom. Nastavak politike HDZ-a u Vukovaru nije upitan, a izborna pobjeda naše stranke je u interesu grada Vukovara i svih njegovih stanovnika.

Slavonija će parlamentarne izbore dočekati spremna?

Ne treba se bojati za Slavoniju i Slavonce. Oni su uvijek znali ispravno procijeniti što je u najboljem interesu Hrvatske. Kao Slavonac osjećam prožetost čitavog tog prostora snažnim hrvatskim nacionalnim osjećajima već trideset godina, otkako sam se kao utemeljitelj priključio dr. Franji Tuđmanu. Kao pomoćnik glavnog tajnika za pet slavonskih županija uvjeravam Vas da je Slavonija spremna podržati ono što je i u njezinu i u općem interesu, a to je HDZ, njegov program i njegovi ljudi. I ne samo Slavonija. Slavonija, Baranja i zapadni Srijem.

Baš kao što to stoji u nazivu Operativnog programa za područje Slavonije, Baranje i Srijema u sljedećem financijskom razdoblju Europske unije od 2021. do 2027. godine?

Da, ali ujedno i projekta koji je aktivan već nekoliko godina i čiji rezultati će biti sve vidljiviji. Projekt smo pokrenuli kako bi se osiguralo 2,5 milijarda eura (18,75 milijarda kuna) iz fondova EU-a isključivo za projekte na području pet slavonskih županija. Radi se o sredstvima za ulaganja u poduzetništvo, poljoprivredu, obrazovanje, zdravstvo, istraživanje i razvoj, vodoopskrbu i odvodnju, kulturnu i prirodnu baštinu, sektor prometa, unutarnje plovne putove i energetiku... Zašto to radimo? Pa zato što je to u interesu čitave Hrvatske. Ali i zato da vratimo dio duga području koji je za vrijeme velikosrpske agresije doživio možda i najveća stradanja.

Nastavak politike HDZ-a u Vukovaru nije upitan, a izborna pobjeda naše stranke je u interesu grada Vukovara i svih njegovih stanovnika.

Mi se izbora ne bojimo. Vjerujemo u svoj narod, hrvatske birače i snagu HDZ-a.

Aktualno: HDZ

Odbacujemo podjele i nastavljamo graditi zajedništvo oko svih pitanja važnih za budućnost.

Stjepan Adanić

Pomoćnik glavnog tajnika HDZ-a Stjepan Adanić govori o HDZ-u i nadolazećim izborima u središnjoj Hrvatskoj.

Intervjuirao: Tomislav Družak

Gospodine Adanić, kako stoje stvari u središnjem dijelu Hrvatske?

HDZ je i u središnjoj Hrvatskoj, u odnosu na sve ostale političke opcije, najjača politička snaga koja u naše vrijeme politikom generalne stabilnosti i smjerom političkog, društvenog i gospodarskog konstruktivizma Vlade Andreja Plenkovića pokazuje sve bolje rezultate.

Hoće li to biti dovoljno da se postignu očekivani izborni rezultati?

Nakon uistinu teškog proteklog mandata, u kojem je stranka pokazala sposobnost rješavanja vrlo složenih društvenih i gospodarskih problema, zaostalih iz vremena tranzicije, i uspješnog upravljanja svim kriznim situacijama, očekujemo dobre izborne rezultate.

Što za Vas znače „dobri izborni rezultati“?

Za razliku od mnogih političkih aktera koji pod tim podrazumijevaju ulazak u Hrvatski sabor, bilo osobno bilo na razini manje grupe zastupnika, za mene i HDZ jedini „dobri izborni rezultati“ su oni pobjednički. HDZ u izborima ne sudjeluje da bi politički preživio ili samo participirao u vlasti, nego da bi svojom snagom i sposobnošću uspješno vodio državu.

Ali i neki drugi imaju taj cilj?

To je legitimno, ali dopustite da ovdje jasno kažem da to ne bi bilo u interesu Hrvatske.

Kako to mislite?

SDP, za kojeg vidimo da brojnošću svoje koalicije pokušava nadmašiti onu poznatu „šestorku“ iz vremena Ivice Račana, ni sam niti

uz njihovu pomoć nema što novoga ponuditi Hrvatskoj, osim što nude davno reciklirane teme. Da imaju suvisli program, ne bi kao središnju točku izborne kampanje gurali stare ideološke podjele na „ustaše“ i „partizane“. Očito im nedostaje ta „linija razdvajanja“ koja im je pomagala da 45 godina budu na vlasti i u pokornosti drže čitav hrvatski narod.

Mogu li se uopće takve teme izbjeći?

Hrvatsko društvo je davno nadišlo takve podjele, ali neki političari nisu. Zašto? E, to je pravo pitanje.

Pa zašto?

Nisu željeli ili nisu bili kadri shvatiti bit stvaranja hrvatske države i političku filozofiju dr. Franje Tuđmana, pod čijim smo je vodstvom ostvarili.

Na što mislite?

Na činjenicu da smo se oslobodili okova komunističke Jugoslavije i velikosrpske dominacije jer smo prihvatili ideju svehrvatske pomirbe.

Izgleda samo neki...

Ne bih to tako rekao. Prije bih bio sklon ocjeni da je samo ti neki nisu prihvatili. Jer u stvaranju Hrvatske očitovale se volja i spremnost goleme većine hrvatskih ljudi da tu Tuđmanovu ideju prihvate.

Na koga mislite?

Nije važno na koga ja mislim, nego što se svakoga dana iskazuje.

A to je?

Činjenica da na podjelama uglavnom, rekao bih u osamdeset posto slučajeva, inzistiraju i unose ih u politički prostor zagriženi pripadnici onog dijela ljevice koji se u stvorenoj državi ne osjeća dobro.

Što je s ostalih dvadeset posto?

To su oni koji ne shvaćaju da svojim pristajanjem na te izmišljene podjele zapravo pomažu

HDZ u izborima ne sudjeluje da bi politički preživio ili samo participirao u vlasti, nego da bi svojom snagom i sposobnošću uspješno vodio državu.

mobilizaciji i onog umjerenijeg dijela hrvatske ljevice protiv HDZ-a i svraćaju pozornost čitave javnosti na davno nadiđene podjele. Hrvatska je izašla iz rovova Drugog svjetskog rata i nema se namjeru tamo vraćati.

Otkud onda tolika naivnost?

Predsjednik Tuđman je rekao da u životu postoje tri vrste ljudi. To su oni koji shvaćaju politiku i u stanju su konstruktivno djelovati u općem interesu. Drugi su oni koji sami to ne shvaćaju, ali su u stanju, uz tuđu pomoć, prihvatiti ono što je korisno za državu. A treći su oni koji ni sami ni uz tuđu pomoć nisu kadri niti išta shvatiti niti pridonositi općem boljitku. Takvi, kada djeluju, nanose samo štetu.

HDZ je nastao na izdizanju iznad takvih podjela i na toj ideji stvorio Hrvatsku. Što dalje?

Svaki objektivni promatrač reći će Vam da je HDZ i dalje jedina ozbiljna okupljajuća snaga u Hrvatskoj koja ne zloupotrebljava stare podjele kako bi politički profitirala. Naprotiv, HDZ se uvijek i svagdje spremno odriče takvog političkog „profita“ jer u središte svojega djelovanja i svoje pozornosti stavlja hrvatski narod, hrvatskog čovjeka i njegove potrebe. Zato vodimo politiku usmjerenu na rješavanje svih onih pitanja o kojima ovise standard i kvaliteta života, a to onda posljedično znači i snagu i mogućnosti hrvatske države da pomogne i sebi i svojim sunarodnjacima, i u BiH i u čitavom svijetu.

Ali nacionalni osjećaji su važni...

Molim Vas bez ovoga „ali“. Nacionalni osjećaji su važni, oni su dio politike naše stranke i očituju se kroz hrvatsku državotvornu i patriotsku politiku ove Vlade. HDZ se, uz cjeloviti gospodarski program i na njih oslanja kako bi dobio povjerenje za još jedan mandat, jer smatramo da je u najvišem nacionalnom i državnom interesu da Hrvatska i u iduće četiri godine ima ozbiljnu, državotvornu i sposobnu vlast. Uvjeren sam da su hrvatski birači svjesni koliko je to važno za vrijeme koje je pred nama.

HDZ je i dalje jedina ozbiljna okupljajuća snaga u Hrvatskoj koja ne zloupotrebljava stare podjele kako bi politički profitirala.

Božidar Kalmeta

Usprkos svim nevoljama HDZ-ova Vlada uspjela je napraviti velik korak naprijed.

Iskusni stranački prvak HDZ-a Božidar Kalmeta govori o stranci i nadolazećim izborima u Dalmaciji.

Intervjuirao: Karlo Kolesar

Gospodine Kalmeta, nedavno smo dobili datum parlamentarnih izbora. Bilo je, čini se, dosta nervoze oko toga kad će biti izbori?

U izbornoj smo godini. Prije četiri godine izbori su bili koncem ljeta, sad će biti na njegovu početku. Sve je to redovito.

Zašto se onda stvarao dojam izvanrednosti oko njihova održavanja?

To je pravo pitanje za oporbu. Prvi put čujem za opoziciju koja ne želi izbore.

Zašto je to tako?

Valjda zato što se neke stvari nikada ne mijenjaju, pa su tako i oni uvijek protiv. Da smo predložili rujan ili listopad, našli bi razloge protiv toga. Kad bi se dogodio novi val koronavirusa, što je nažalost još uvijek prisutna prijetnja, okrivili bi nas da ne želimo s vlasti. Kad vas nakon 30 godina demokracije iznenađuje činjenica da se u Hrvatskoj svake četiri godine održavaju parlamentarni izbori i da je upravo saborska većina ta koja odlučuje kad će se u izbornoj godini održati, onda je to poseban problem.

Kako to tumačite?

Ne znam. Pa nisu izbori korona, nevidljivi virus koji dolazi i pojavljuje se bez najave i prethodnih upozorenja. Bernardić predvodi oporbu danas, predvodio ju je prije šest mjeseci i predvodio bi je i da su izbori potkraj godine. Jasno mi je da s tim nisu najsretniji, ali nije im ga HDZ izabrao.

Pustimo oporbu, kako stoje stvari s našom strankom?

HDZ je spreman za izbore i potpuno siguran u svoju pobjedu.

Kako, kao pomoćnik glavnog tajnika za južnu Hrvatsku, ali i iskusan HDZ-ovac, ocjenjujete raspored snaga i stanje na terenu?

Naši članovi su odradili odličan posao izborom novog stranačkog vodstva. Otklonjene su bilo kakve sumnje u smjer u kojem Hrvatska i HDZ trebaju ići. Do izbijanja globalne pandemije svi su naši gospodarski i financijski pokazatelji bili u uzlaznom trendu, a način na koji smo se nosili s ovom krizom u zdravstvenom i gospodarskom pogledu svrstava našu vladu u europski i svjetski vrh.

Povjerenje građana u rad Vlade i jedinstvo koje smo dobili nakon unutarstranačkih izbora su vrijedan kapital i razlika s kojom ulazimo u ove izbore.

Znači da HDZ u izbore ulazi sa snažnim vjetrom u leđa?

Svatko tko želi pošteno i objektivno pogledati mandat koji je za nama, priznat će da je Hrvatska tijekom godina s prilično poteškoća, od Agrokora do koronavirusa, napravila nevjerovatan korak naprijed. Nalazimo se u situaciji u kojoj nam treba stabilna i odgovorna državna vlast i iskusno vodstvo. Vjerujem da će građani, svjesni situacije, ove izbore doživjeti izrazito ozbiljno te ćemo zajedničkim snagama poštediti državu neodgovornosti i eksperimenata. Povjerenje građana u rad Vlade i jedinstvo koje smo dobili nakon unutarstranačkih izbora su vrijedan kapital i razlika s kojom ulazimo u ove izbore.

Je li tako u svim županijama, a ima ih sedam, za koje ste nadležni?

Naravno da pozicija HDZ-a nije ista u Zadarskoj i u Istarskoj županiji i to nije nikakva novost. Vidjet ćemo koliko ćemo na ovim izborima kapitalizirati dobre poteze i politiku Vlade, a i što će građani reći na nesumnjivu odgovornost IDS-a za loše stanje u brodogradnji, koje je i prije

ove krize prijetilo Istri gospodarskim problemima. Ova vlast je uspješno riješila i svojevremenu slovensku blokadu granica, a u načinu na koji smo se nosili s krizama, onim epidemiološkim, ali i gospodarskim, u kojima smo dali kisik čitavim sektorima koji su najviše trpjeli, nije bilo naših i vaših, već se pomagalo svima. Postoje brojni objektivni izazovi, ali u sredinama gdje nismo najbolje kapitalizirali te rezultate očekujem dodatni angažman u sljedećem periodu.

Ipak u većini županija, a onda i izbornih jedinica koje uključuju vašu „zonu odgovornosti” stojimo dobro?

Istina, stojimo dobro, ali greška bi bila oslanjati se samo na tradicionalnu potporu i sklonost birača, na kojoj smo zahvalni i na koju smo ponosni. Na primjer u Zadru smo dobili sve lokalne izbore dosad, ali ne uzimamo to zdravo za gotovo. Svaki put ponudimo biračima napredak i nešto više, tako je i s parlamentarnim izborima. Vlada je odradila svoj dio, a sad je potrebno složiti liste s najboljim ljudima i odraditi pravu kampanju do kraja. Ako svoj posao odradimo kako treba, naši birači će to sigurno prepoznati.

Mnogi od njih ovise o turizmu?

Istina. Veliki dio građana je direktno ili posredno povezan s turizmom. Nakon niza godina u kojima smo redovito rušili rekorde svjesni smo da ove godine nećemo imati turizam na kakav smo navikli. Osjećaju to građani na svojim kućnim budžetima, a osjeća se to i na lokalnim proračunima. No, poštujući struku borili smo se za zdravlje i živote ljudi i tu smo utakmicu dobili na najbolji mogući način. Sada nam slijedi bitka za oživljavanje gospodarstva i bitka za svako radno mjesto, a za koju je potreban izborni legitimitet i nedvosmisleno povjerenje birača. Za cijelog vremena krize bili smo otvoreni i transparentni, bez tajni i bez lažnih obećanja. Nitko od relevantnih faktora na političkoj sceni ne poznaje situaciju niti može garantirati bolje vodstvo za vrijeme koje je pred nama od HDZ-a. Svatko kome je dobrobit naše zemlje na prvome mjestu, neće imati dilemu.

Ima li nervoze oko sastavljanja lista?

U HDZ-u nema. Ali teško ju je ne primijetiti u oporbenim redovima.

Vlada je odradila svoj dio, a sad je potrebno složiti liste s najboljim ljudima i odraditi pravu kampanju do kraja. Ako svoj posao odradimo kako treba, naši birači će to sigurno prepoznati.

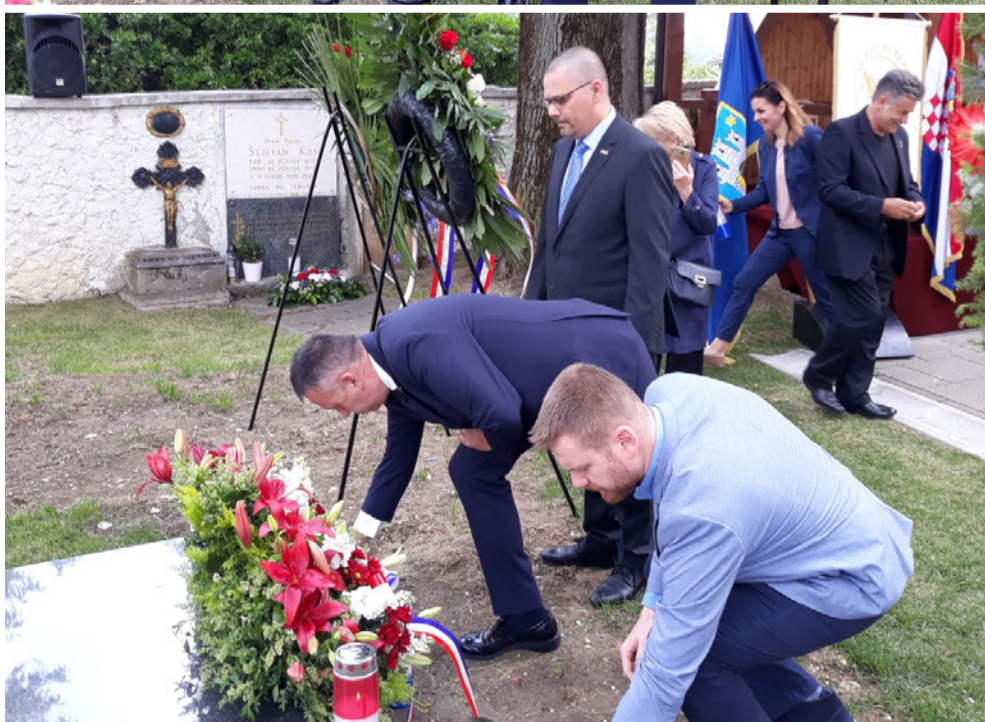
Aktualno: Utemeljitelji

Počast žrtvama Bleiburga i križnih putova

Hrvatska demokratska zajednica od svog se osnivanja zalaže za staložen pogled na prošlost i nadilaženje svih ideoloških podjela kako bismo neopterećeni mogli graditi bolju i snažniju Hrvatsku. Takva politika našega prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana potvrđena je jedinstvom hrvatskoga naroda u Domovinskom ratu i okrunjena stvaranjem suvremene hrvatske države.

Uz sjećanje i pijetet prema svim žrtvama ovih smo dana odali počast desecima tisuća onih koji su prije 75 godina, nakon službenog završetka Drugoga svjetskog rata, bez suda i postupka, stradali kao žrtve osvetničkog komunističkog režima. Kraj Drugoga svjetskog rata Hrvatskoj nažalost nije donio demokraciju, nego nove pogrome i traume. Godina 1990. nam je ponovno pružila priliku da izlaskom iz komunističkog totalitarizma krenemo u izgradnju europske Hrvatske utemeljene na demokratskim vrijednostima.

U znak sjećanja na desetke tisuća ljudi – razoružanih vojnika, ali i velikog broja civila koji su bježali od uspostave komunističkog režima – od Bleiburga preko Tezna i duž Križnog puta i brojnih kolona smrti zapalili smo svijeće uz spomenike onima koji su ubijeni bez suda i zakapani bez groba.

Žrtve komunističkog zločina u Gračanima – Križni put

Žrtve komunističkog režima u poslijeratnoj Jugoslaviji bile su brojne, a istina o njihovom stradanju se još utvrđuje.

U skladu s tradicijom obilježavanja uspomena na žrtve komunističkoga režima iz svibnja 1945. utemeljitelji HDZ-a Gračani Ivan Haramija, Rudolf Puntijar, Marijan Kos i Josip Sečen 16. su listopada 1997. zajedno sa župnikom Župe sv. Mihaela Nikom Čorićem osnovali Odbor za obilježavanje grobišta stradalih žrtava komunističkog zločina na području Gračana u svibnju 1945. Odbor je prijavio svoje djelovanje i aktivno pomagao Ministarstvu branitelja i Komisiji za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava u nalaženju 16 stratišta na području Gračana u kojima je svoje živote okončalo 808 nevinih žrtava.

Sjećanje na broj žrtava i poziciju grobišta očuvano je hrabrošću gospodina Luke Sekule, Gračanca koji je skrivao mračnu tajnu o tim događajima sve do osamostaljenja Hrvatske. U vrijeme pokolja u svibnju 1945. kao higijeničara ga je dopala strašna dužnost raskuživanja grobnica. Zahvaljujući njegovoj hrabrosti i zapisima, ta mračna tajna hrvatske povijesti je ugledala svjetlost dana, a posmrtni ostaci

žrtava su našli svoj spokoj. S promjenom vlasti 2000. ministar Socijaldemokratske partije Fred Matić i voditelj Komisije pukovnik Ivan Grujić prekidaju suradnju s Odborom te ga rješenjem ukidaju.

Nakon sedam godina udruga „Falaček Prigorja” iz Gračana 2007. je obnovila te nastavila organizirati procesiju i pomagati u održavanju svete mise u „šumi pri Isusu”, kako Gračanci već dugo zovu to hrvatskom krvlju obilježeno područje u zaleđu mjesta na obroncima Medvednice. Istina je time nastavila živjeti unatoč trudu da se zločini zataškaju. Do danas je uz zalaganje ministra Tome Medveda ekshumirano te pokopano u grobnici u cintoru crkve 297 zvjerski pogubljenih žrtava. Na ovogodišnjem misnom slavlju članovi HDZ-a predvođeni zamjenikom predsjednika Tomom Medvedom, Zdravkom Bušić i Gordanom Grlić-Radmanom te utemeljiteljima HDZ-a na čelu s glavnim tajnikom Gordanom Hanžekom i koordinatore Marijanom Kosom odali su počast nedužnim žrtvama.

U Velikom Trgovišću

Vodstvo HDZ-a obilježilo devedeset i osmu godišnjicu rođenja dr. Franje Tuđmana.

U Velikom Trgovišću su 14. svibnja članovi HDZ-a, predvođeni predsjednikom Andrejom Plenkovićem, zapalili svijeće u spomen na našeg utemeljitelja i najvećeg političara u burnoj hrvatskoj povijesti. U ime Zajednice utemeljitelja svijeće su zapalili predsjednik Mario Kapulica, zamjenik predsjednika Tomislav Družak, glavni tajnik Gordan Hanžek, te predsjednik zagrebačke organizacije Radoslav Dumančić.

Tuđman nije zaslužan samo zato što je u iznimno teškim i nepovoljnim okolnostima stvorio hrvatsku državu, on je zaslužan jer je vodio čitav taj proces koji je započeo zahtjevom za uspostavom demokracije, traženjem višestranačja i raskida sa socijalističkim naslijeđem, a onda, usporedno s time, i zahtjevom za samostalnošću, traženjem uporišta na temelju kojeg bi se taj zahtjev mogao ostvariti i uključivanjem u taj proces svih – i lijevih i desnih, i domovinskih i iseljenih kako bi on u konačnici uspio.

Tijekom tog mukotrpnog procesa Tuđman je uspješno kormilario, određivao mjeru i dinamiku svih poteza. To su mu, ne danas i ne nakon njegove smrti nego i za života, priznavali i njegovi protivnici. Na Tuđmanovoj političkoj ostavštini i filozofiji HDZ nastavlja raditi na boljitku svih hrvatskih ljudi.

Šibensko-kninski utemeljitelji

Čuvanju uspomene na ratnog ministra obrane Gojka Šuška pridružile su se brojne lokalne organizacije naše zajednice. U Kistanjama su ga se 22 godine nakon njegove prerane smrti biranim riječima prisjetili i na komemoraciji mu odali počast Josip Odak, Marinko Čavka, Roko Antić, Tihomir Budanko, Ante Tadić, Nadomir Šutra, don Josip Dučković i don Ivan Perković.

Član predsjedništva Zajednice utemeljitelja „dr. Franjo Tuđman” Josip Odak prisjetio se susreta s pokojnim ministrom. Pored razgovora o obrani, izgradnji časničkoga kadra i oslobađanju Hrvatske prisjetio se još dvaju događaja: sastanaka oko cjelovitosti Šibensko-kninske županije te njegove pomoći franjevačkom samostanu Visovac, gdje su ga pod vodstvom gvardijana pok. fra. Ivana Buljevića proglasili subratom visovačkih franjevaca.

Nezaobilazna tema bila je i Šušakova požrtvornost za uspjeh doseljenja Hrvata iz Janjeva u Kistanje. „Ako se Janjevo nakon šesto godina može vratiti, zašto to ne bi i oni koji su prije deset, dvadeset ili pedeset godina otišli iz Hrvatske”, zborio je Šušak.

Šušak se ubraja u najuži krug onih koji su osobito zaslužni za stvaranje Hrvatske. Bio je simbol svehrvatskog pomirenja bez kojeg to ne bi bilo moguće.

Lika odala počast Tuđmanu

Gospić, 3. svibanj 2020.

U povodu devedeset i osme godišnjice rođenja utemeljitelja suvremene hrvatske države i HDZ-a dr. Franje Tuđmana izaslanici GO HDZ-a Gospića, TO HDZ-a Gospića i GO Mladeži HDZ-a Gospića te Zajednice branitelja HDZ-a prevođeni Miroslavom Petryjem, predsjednikom Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman” Ličko-senjske županije, položili su vijenac te zapalili svijeće ispred biste predsjednika Tuđmana u središtu Gospića.

In memoriam

Gojko Šušak

„Nepokolebljiv i neustrašiv, smion ali razborit i promišljen vitez hrvatski!”

(dr. Franjo Tuđman, 03. svibnja 1998.)

Za dr. Franju Tuđmana, hrvatsko državno-političko vodstvo devedesetih, domovinsku i iseljenu Hrvatsku te pripadnike hrvatske oružane sile Gojko Šušak bio je jedan od najzaslužnijih ljudi borbe za uspostavom hrvatske slobode i državne samostalnosti.

Tuđman ga je prozvao svojim „prvim, najdosljednijim i najodgovornijim suradnikom”, koji ima posebne zasluge „za hrvatski narod u cjelini i za izvojevanu državnu samostalnost”. Gojko Šušak, čovjek koji je „dušom i srcem prihvatio i provodio ideju svehrvatske

pomirbe”, najzaslužniji je za stvaranje Hrvatske vojske, uspješno vođenje i pobjedonosni završetak Domovinskoga rata. U prvoj vladi demokratske Hrvatske postaje ministar za iseljeništvu, potom zamjenik ministra obrane, a u presudnom trenutku i ratni ministar obrane. U nekoliko je navrata s najvećim brojem glasova biran za potpredsjednika HDZ-a. Bio je čovjek osobita povjerenja državnoga poglavara u stvaranju vojske i vođenju obrambenoga rata. Na posljednjem ispraćaju dr. Franjo Tuđman obratio se svojem ratnom ministru

sljedećim riječima:

„Dragi naš Gojko, ostavljaš nas u zrelim godinama, ali – kao što mi reče neki dan – sa zadovoljstvom čovjeka koji je ne samo doživio nego i sam bitno pridonio ostvarenju najvećih, svetih, nacionalnih ideala. Onih ideala za koje su živjeli i umirali naši preci i očevi, ali su za mnoge ostajali samo nedostižan san.”

Nakon duge i teške bolesti Gojko Šušak umro je u nedjelju 3. svibnja 1998. u Zagrebu na pragu svoje 53. godine.

Aktualno: Utemeljitelji

Pripremimo svoju organizaciju za izbornu kampanju

Predsjednicima županijskih odbora

Svima

Ur. br: 12/9-20/344
30. travnja 2020.

OKRUŽNICA BR.2

Dragi prijatelji, HDZ nastavlja uspješno provoditi svoju politiku i postiže rezultate koje uvažavaju čak i mnogi dojučerašnji kritičari. Socijalni partneri su generalno zadovoljni mjerama Vlade. I u vremenu koje je pred nama HDZ od socijalnih partnera očekuje dovoljno visok stupanj socijalnog razumijevanja situacije i izazova za gospodarstvo i javne financije. Tema razgovora sa sindikatima državnih i javnih službi u idućih mjesec dana biti će uređenje sustava plaća, odnosno uređenje plaća u narednom periodu za djelatnike državnih i javnih službi, a cilj je da se oni okončaju nekim kompromisnim rješenjem.

HDZ ovih dana donosi i novi zakon i ovršnim i stečajnim postupcima u vremenu krize, čime pokazujemo svoju odgovornost prema onima koji su socijalno najugroženiji. Neka se pitanja, poput rada nedjeljom, se od strane naših kritičara pokušavaju staviti u kontekst svjetonazorskih. Ovdje je stav HDZ-a jasan: analiza epidemiologa je pokazala da je zbog očuvanja gospodarske i poslovne aktivnosti u ovim epidemiološkim uvjetima nužno jedan dan u tjednu ostaviti kao neradni... Trenutno je najvažnije da rad na podizanju sposobnosti vlastite organizacije za provedbu naše politike

nastave i Utemeljitelji. Glavni tajnik Zajednice poslao je svim županijskim predsjednicima drugu Okružnicu, čije operativne točke usmjerene prema poboljšanju našeg djelovanja objavljujemo u cijelosti;

„Zahvaljujemo svim županijskim organizacijama na brznoj reakciji na prethodnu okružnicu, zahvaljujući kojoj smo u našem glasilu mogli objaviti imena osoba i potrebnih kontakata, radi zaprimanja svih informacija, upita i sugestija vezanih uz aktualnu situaciju. U narednom razdoblju od svih predsjednika naših županijskih organizacija očekujemo sljedeće:

1. U narednih tjedan dana u svim županijama koje to još nisu napravile, doći do adresa elektroničke pošte (mailova) svih dužnosnika naših županijskih organizacija i s istima upotpuniti našu bazu članstva. Do sada su ove podatke u cijelosti dostavili Osječko-baranjska, Virovitičko-podravska, Međimurska, Varaždinska, Karlovačka, Sisačko-moslavačka, Istarska, Primorsko-goranska, Zadarska, Šibensko-kninska, Dubrovačko-neretvanska županijska organizacija i gradska organizacije Zagreb. Ovim putem molim za žurnu dostavu traženih podataka ostalih organizacija.

2. Nastaviti rad na osiguravanju čim većeg broja mail adresa svih naših članova na lokalnoj razini uvažavajući činjenicu da se dio naših članova ne koristi elektronskom

poštom, značajan doprinos našoj organizaciji bi bio uz moguće e-mail adrese ažurirati i popuniti brojeve mobilnih uređaja.

3. Posebno je potrebno redovito ažuriranje članstva iz razloga dostave našeg glasila Snaga zajedništva. U više navrata zatekli smo se u neugodnoj situaciji gdje izvršena dostava našim preminulim članovima.

4. Osigurati transmisiju svih relevantnih podataka prema članstvu i zainteresiranoj javnosti. Molimo sve naše organizacije da u narednih desetak dana izađu sa određenim stajalištima prema javnosti, bilo u obliku priopćenja ili izjava za javnost. Posebice držimo da bi to trebale napraviti one naše organizacije u županijama u kojima HDZ ima svoje web stranice, ali tijekom ove krize nisu na njih stavljali nikakve objave (popis u internom dopisu). U okviru toga slobodno koristite sve informacije koje ste do sada prikupili prateći situaciju na području svog djelovanja, uvid u aktualna zbivanja o kojima smo razgovarali na nedavno održanoj sjednici predsjedništva Zajednice u proširenom sastavu, kao i informacije iz ove okružnice. Takve objave obavezno staviti na web stranice HDZ-a u svojim županijama.

Gordan Hanžek,
Glavni tajnik Zajednice Utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman“

Utemeljitelji uključeni u izradu izbornog programa

Zajednica utemeljitelja Hrvatske demokratske zajednice „dr. Franjo Tuđman“ je, uključivši sve županijske organizacije, 14. svibnja provela raspravu te je na 14. sjednici Predsjedništva definirala prijedloge prioritarnih ciljeva i projekata čiju realizaciju smatra bitnom za razvoj Hrvatske.

Vodstvo Zajednice zauzelo je jedinstveno načelno stajalište da glavna tema izbornog programa, pa tako i izborne kampanje u narednih dva mjeseca, mora biti gospodarstvo i njegovo oživljavanje, pomoć privatnom i racionalizacija javnog sektora, investicije, zdravlje i kapitaliziranje svega onoga što smo u našem mandatu uspjeli napraviti za Hrvatsku.

Prijedlozi za program s kojim će naša stranka tražiti mandat za vođenje Hrvatske, definirani na samoj sjednici i uz naknadne konzultacije užeg vodstva, dostavljeni su nadležnim stranačkim tijelima. To su, između ostalog, donošenje Zakona o hrvatskom jeziku, razborito smanjivanje broja općina, optimizacija administrativnog aparata, horizontalno funkcionalno povezivanje i nastavak procesa decentralizacije JLS-a sustavnim pristupom procesu reforme na temelju partnerstva, nova katastarska izmjera za cijelu zemlju koju će provesti DGU, trajno digitalno povezivanje katastra i zemljišnih knjiga, koje će dovesti to potpunog rješavanja pitanja granica i registracije vlasništva, promoviranje Hrvatske kao eko-zemlje (drugi smo u EU-u po postotku zaštićene površine i jedni od onih s najmanjom emisijom CO2 i s najmanjim udjelom fosilnih goriva), nastavak ulaganja u ravnomjerni regionalni razvoj, revitalizacija ruralnih zajednica sustavnim obnovom i izgradnjom društvene i komunalne infrastrukture te nastavak ulaganja u bitne regionalne infrastrukturne projekte od nacionalnog značenja.

Utemeljiteljima je važan i rad na jačanju zajedništva hrvatskoga naroda u domovini, susjednim zemljama i iseljentištvu, a koje je potvrđeno programom HDZ-a i djelovanjem Vlade sustavnim povećanjem ulaganja u programe i projekte pripadnika hrvatske nacionalne manjine, kao i financiranje više od 1 500 projekata hrvatskog iseljentištva...

Pripravni za još jednu parlamentarnu utakmicu

Zagrebački utemeljitelji održali su 13. svibnja sjednicu na kojoj su, radi povećavanja operativnosti svog djelovanja u glavnom gradu, raspravljali o imenovanju novih koordinatera za pojedine područne organizacije.

Sjednica je održana na dan kada je, prije 29 godina, održan referendum na kojem je 94,17 posto građana glasovalo za suverenu i samostalnu Hrvatsku. To je bio rezultat Tuđmanove politike kojom je HDZ, u godinu dana od svog prvog mandata, uspio osigurati plebiscitarnu potporu za državnu samostalnost. Zadaća HDZ-a je da u razdoblju koje je pred nama omogućimo Hrvatskoj da, oslobođena netrpeljivosti iz prošlosti i okupljena oko građenja svoje budućnosti, postane država u kojoj će svaki njezin građanin graditi svoju budućnost i pridonositi njezinom napretku.

Kampanja će pokazati tko je gdje na hrvatskoj političkoj sceni

Iz gostovanja predsjednika Zajednice u emisiji N1 televizije, 14.05. 2020.

O tvrdnjama Peđe Grbina da je HDZ uvijek isti:

Sa stajališta jednog dužnosnika SDP-a svi su HDZ-ovci isti, tako da me nimalo ne čudi da Peđa Grbin ne radi nikakvu razliku ni između koga u vodstvu HDZ-a niti u članstvu HDZ-a. Pa i ovo najnovije okupljanje ljevice oko SDP-a kao stožerne stranke, a ta stožerna stranka nikada nije jasnije izgledala, zapravo se bazira na sloganu da je najgori SDP bolji od bilo kakvog HDZ-a. Ta politička platforma, koju smo vidjeli već više puta, pokazala se dosta neuspješnom i doživjet će svoj neuspjeh i na ovim parlamentarnim izborima.

Na pitanje o HDZ-ovim izbornim listama i njihovim nositeljima:

Gledajte, mi smo ozbiljna stranka i to nam

priznaju čak i oni koji nas ne vole. Iza sebe imamo dvanaest parlamentarnih izbora, više od dvadeset nacionalnih izbornih kampanja... Naš skor je jako dobar, mi smo pobjednički raspoloženi, imamo potporu javnosti, znamo što radimo, ljudi to vide... Kao ozbiljna politička stranka uvijek, u proceduri koju mi unutar stranke imamo, razriješimo pitanje nositelja lista. I mi nemamo problem sa kreiranjem naših lista, obzirom da je naša politika poznata, naša je politika transparentna, mi imamo članstvo koje podržava tu politiku i na tim listama će biti ljudi koji će tu politiku provoditi.

Na pitanje o „domovinskom pokretu Miroslava Škore:

To je koalicija koja uključuje i razne pojedince i koja još uvijek nije definirala svoju izbornu platformu niti je odredila nositelje i provoditelje svoje politike. To će se morati dogoditi

vrlo skoro i mi ćemo na temelju toga, a i kroz samu kampanju, vidjeti je li desnici u Hrvatskoj glavni protivnik SDP i ljevice koja se oko njega okuplja ili im je glavni problem HDZ. A HDZ-u nitko ne može osporiti da je noseća hrvatska i državotvorna stranka koja je ostvarila sve ključne nacionalne ciljeve hrvatskog naroda.

Gdje je danas HDZ u odnosu na Franju Tuđmana i njegovu politiku?

Dr. Franjo Tuđman nije napravio jednokratni politički program nego je dao i viziju za budućnost. Viziju napredne Hrvatske, Hrvatske koja je međunarodno integrirana, članica Europske unije, Hrvatske u kojoj vlast radi na podizanju životnog standarda i boljitka svih hrvatskih ljudi i mislim da smo po tome pokazali u kojoj mjeri smo bliski onom HDZ-u kakav je Tuđman zamišljao.

Dakle, smatrate da ste na tim pozicijama? Apsolutno, ovo je Tuđmanov HDZ.

HDZ izbori:

Pokušaj zabijanja klina između HDZ-a i desnice

HDZ, MOST i Škoro, te oko njih okupljeni pojedinci „ne love” isti tip birača. Naprotiv!

Uredništvo

Na nastojanja unošenja „nepremostivih” razlika između HDZ-a kao autentične državotvorne stranke i desnice, dok se ljevica široko okuplja i jedinstveno nastupa, već smo navikli.

To možda ima različite, ponajprije ideološki uvjetovane ciljeve, ali samo jedan rezultat: onemogućavanje HDZ-a kao jedine velike stranke umjerene desnice (desnog centra) da osvoji dovoljnu parlamentarnu većinu za upravljanje državom, i olakšavanje puta ljevici da dođe u poziciju vlasti. Pri tome se udara na onu političku snagu koja je jedina sposobna u upravljačke strukture države uvesti konstruktivni desni politički spektar, što smo pokazali i mnogo puta dosad.

I dok se HDZ bori da obuhvati dovoljan broj biračkog tijela kako bi u tome uspio, upravo s (deklarativno) desne strane mu se podmeću klipovi pod noge.

Možda i najljuciji i najstrastveniji napadi na takvu politiku stranke dolaze s pozicija tzv. tvrde desnice. Zašto je tomu tako? Tko su uistinu nositelji takva djelovanja? Na koliki dio biračkoga tijela mogu računati?

I što to govori o zagovornicima radikalizacije Tuđmanove stranke koja upravlja hrvatskim brodom na miran i trezven način i pri tome ostvaruje sve ono što hrvatski građani danas očekuju?

Sposobnost strateške prilagodbe

Teza po kojoj je modernizacija tradicionalnih narodnih stranaka „izdaja interesa narodnih masa” i nacionalnih interesa, a nužna politička fleksibilnost i spremnost na koaliranje na programskoj razini s bilo kime osim nositeljima te - po mnogočemu isključive „desnice”, na sve fragmentiranijoj političkoj sceni dokaz političke nekonzistentnosti - jednostavno je pogrešna. Baš kao što je pogrešna i sama teza da su radikali sa desnog političkog spektra, koji najsnažnije napadaju našu politiku i redom isključuju dijeljenje bilo kakvih vrijednosti s HDZ-om, jedini „prirodni saveznici” Tuđmanove stranke.

Koalijski potencijal

Često se puta ovakvom HDZ-u prigovara nedostatak koalijskog potencijala. Takvi su prigovori upućivani i samom Tuđmanu, a redovito su bili začinjani stalnim pokušajima da se oko njegove stranke, unatoč stalnoj spremnosti za suradnju sa svim demokratski i nacionalno svjesnim političkim grupacijama i pojedincima, napravi svojevrsan „sanitarni koridor”.

Zato je opravdano istaknuti pitanje tko ima veću koalijsku sposobnost? Ideološki isključive i nedovoljno strukturirane grupacije desnih nezadovoljnika s Hrvatskom i njenim postignućima, ili pak otvorene organizacije umjerenog desnog smjera?

Onaj koji na koaliciju ne gleda samo ideološki već mogućnost suradnje zasniva i na konkretnim političkim (u današnje vrijeme u pravilu gospodarsko-socijalnim temama) nipošto nije bez koalijskog potencijala.

Upravo suprotno. To je jasno čak i Davoru Bernardiću, čovjeku koji je, čini se, svoj život posvetio rušenju predrasude da fizičari moraju biti pametni ljudi. Čak i potkapacitirani političar poput Bernardića shvaća da protiv ovakvog HDZ-a nema šanse za pobjedu i nervozu koju pokazuje svojim divljačkim ispadima jasno govori o tome koliko je trenutni smjer HDZ-a ispravan.

Kapacitet za pobjedu još manje imaju spomenute heterogene skupine koje bi željele predstavljati „desno” u Hrvatskoj. Takvi imaju tek kapacitet nanošenja štete (sjetimo se predsjedničkih izbora) i odlučni su ga upotrijebiti i ovoga puta.

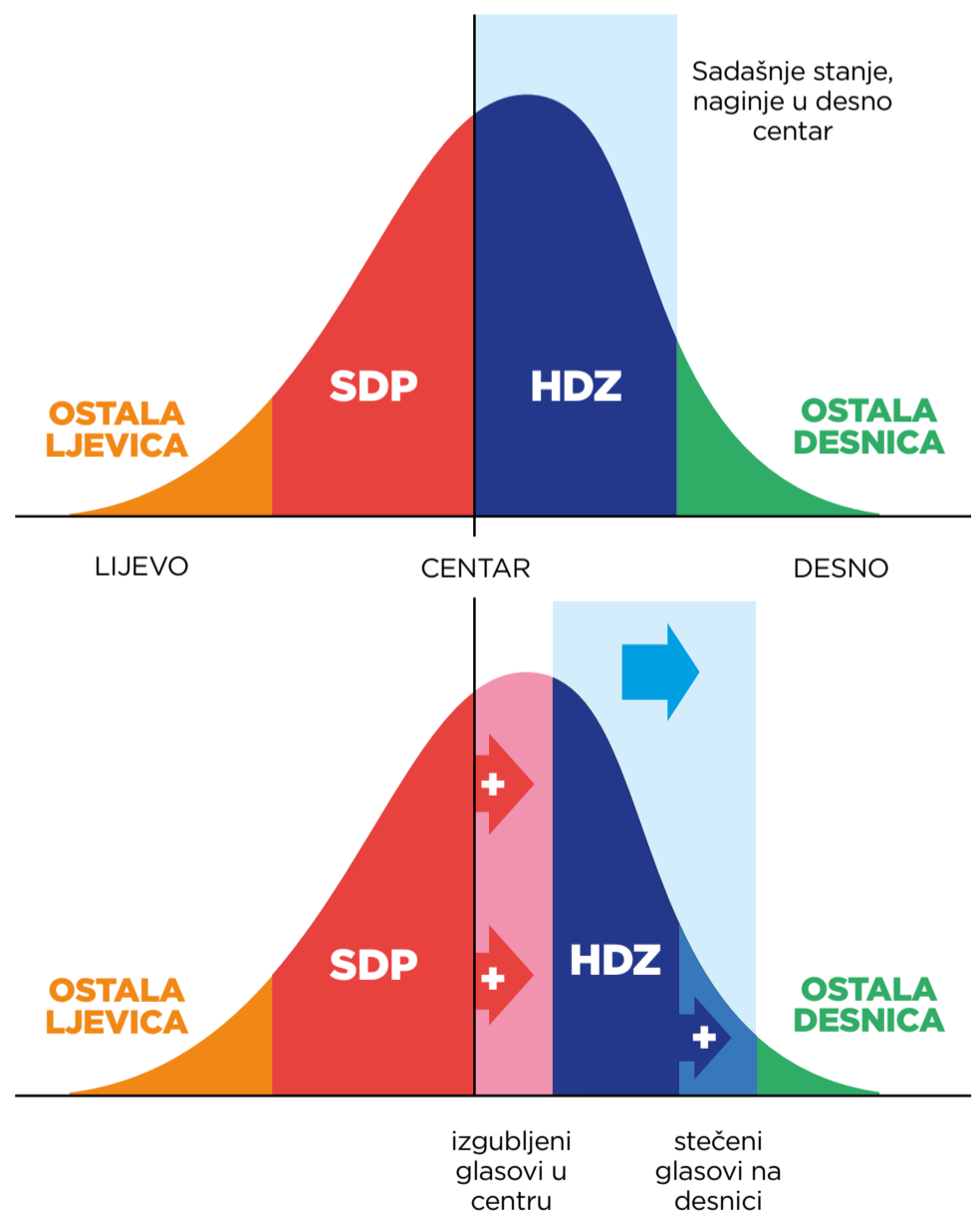
Catch-all pristup vs „samo i isključivo moji pobornici”

HDZ je nastao u okolnostima kada je samo široko okupljanje jamčilo uspješnost ostvarivanja krupnih nacionalnih ciljeva, na programu koji je odisao „catch all” pristupom. Što to znači? Kako bi obuhvatio što veću osnovu za stvaranje države, Tuđman je na okupljanje pozvao sve segmente hrvatskog društva, različite socijalne i društvene pozicije ali i različitih ideoloških predznaka.

HDZ je jedina politička stranka koja okuplja relevantnu desnicu i zastupa vrijednosti koje njezinu snagu mogu pretvoriti u za Hrvatsku koristan rezultat.

Nije dopuštao prevagu niti jedne, pa je ponekad pribjegavao umjetnom forsiranju od samog početka podzastupljene ljevice nauštrb pretežitog desnog segmenta HDZ-ova članstva i biračkog tijela. U to političko polje, za koje su mnogi od samog početka držali da ne treba zakoračiti, Tuđman je iskoračio hrabro i bez fige u džepu.

Oko takve njegove odluke i usmjeravanja politike i danas postoje podvojena mišljenja, ali je činjenica da je njome uspio sačuvati snagu

HDZ-a i pretvoriti ju u pobjedničku stranku na svim izborima, što nije pošlo za rukom niti jednoj tranzicijskoj stranci u jugoistočnoj Europi.

Zbog toga je trpio mnoge napade, koji su s vremenom na vrijeme jenjavali, da bi se opet u „pog odnom” trenutku pojavljivali s novom snagom. Pritisak je rastao u prvoj fazi obrambenog rata, pa u fazi poslijeratne izgradnje i konačno u punoj mirnodopskoj fazi. Obzirom na povijesne uspjehe koje je HDZ pod Tuđmanovim vodstvom i slijedeći takvu njegovu politiku ostvario, danas će malo tko reći da takva Tuđmanova politika nije bila u interesu Hrvatske, ali će spremno to tvrditi za nastavak njegove politike u novim okolnostima. U svojim napadima na HDZ takvi idu toliko daleko da

sve što odudara od njihova neproduktivnog radikalizma proglašavaju izdajničkim.

Zato je potrebno jasno reći da je prava desnica ona koja je u okviru HDZ-a sudjelovala u stvaranju Hrvatske države i stajala uz Franju Tuđmana kada je to trebalo. Ona je i danas u HDZ-u. To je ona desnica koja je spremna bez vlastitog isticanja, busanja u prsa i guranja u prvi plan podržavati snažan i samosvjestan HDZ.

Zahvaljujući njihovoj potpori i shvaćanju što je za Hrvatsku važno, Hrvatska je danas sigurna u sebe. Kako se ta sigurnost manifestira? Pa tako što nitko u državnoj vlasti više ne skače na svaku jeftinu provokaciju iz susjedstva jer svi dobro znamo kamo Hrvatska ide i koji joj je cilj.

Gospodarstvo i ekonomija:

Ako tema bude gospodarstvo – oporba će doživjeti poraz

Na temi gospodarstva oporba će doživjeti poraz izbori su pitanje budućnosti. Ako u njima ne budemo govorili o gospodarstvu propustit ćemo priliku da biračima ponudimo odgovore koji ih zanimaju.

Uredništvo

Sreća u nesreći je činjenica da je naša vlada iskoristila svoj mandat kako bi učinila velike pomake na konsolidaciji državnih financija i smanjenju javnog duga te značajne pomake na deregulaciji i smanjenju porezne presije.

Bernardić je već duže predmet ismijavanja na društvenim mrežama.

Pandemija koronavirusa i COVID-19, bolesti koju izaziva, doveli su do drastičnog pada globalnog gospodarstva. Krizom izazvan lock-down spasio je mnoge živote, ali je ta akcija „nužne obrane” zdravlja i života ljudi imala i svoju cijenu. Radi se o cijeni koja će na naplatu nastaviti stizati i u vremenu nakon popuštanja restriktivnih mjera i otvaranja snažno prigušenih gospodarskih aktivnosti.

To smo znali od prvog trenutka. Ako je itko sumnjao da će potrebne opsežne epidemiološke mjere, koje uključuju i karantenu te zabranu rada za pojedine djelatnosti, imati kao posljedicu dugotrajan proces saniranja šteta i oporavka gospodarstva, danas više ne sumnja. Osim možda SDP-a, koji i dalje za dan nakon izbora najavljuje povećanje plaća i mirovina, udvostručenje socijalnih davanja, povećanu potrošnju novca iz državnog proračuna i smanjivanje poreza iz kojih se taj proračun, snažno pogođen povećanim davanjima i smanjenjem prihoda, puni. Svima je jasno da bi se takva politika slomila i prije nego bi počela, a da bi cijenu platili dramatičnim produljenjem vremena koje nam treba za oporavak.

Stvorena je osnova za oporavak, ali on će biti mukotrpan

Hrvatska Vlada za 2020. predviđa pad BDP-a od 9,4 posto, a zatim oporavak u 2021. s rastom od 6,4 posto. Ako se obistine takve prognoze, 2021. godinu bi Hrvatska završila s padom od 3,6% u odnosu na 2019., što je povratak na drugu polovinu 2018. To sve uz pretpostavku da se neće obistiniti predviđanje koje ovih dana kruži društvenim mrežama, u kojem putnik kroz vrijeme, dobivši odgovor da se nalazi u 2020. godini, kaže: „Aha, prva godina karantene.”

Uza sav naš optimističan duh i sklonost da se šalimo i u najtežim trenucima jasno je da situacija uopće nije zabavna. Hrvatska, koja stjecajem okolnosti boluje od turizmom povezane „nizozemske bolesti” (pisali smo detaljno o tome u prošlom broju našeg glasila), morat će se nositi i s dodatnim ekonomskim posljedicama snažnog udara na tu gospodarsku granu.

Sreća u nesreći je činjenica da je naša Vlada iskoristila svoj mandat kako bi učinila velike pomake na konsolidaciji državnih financija i smanjenju javnog duga te značajne pomake na deregulaciji i smanjenju porezne presije. Općenito, da se time nije u protekle tri i pol godine povećala ekonomska konkurentnosti

zemlje, naša prirodna sklonost humoru i šali bila bi brzo izbrisana. Danas osnovu za oporavak imamo samo zato što smo u krizu ušli neusporedivo spremniji nego je to bio slučaj 2008. Bit će nam zbog toga lakše. Ali lakše ne znači i lako.

„Lijeva” strana priče

Kako to obično biva, trenutke krize će pokušati iskoristiti lijeva. S imperativom rušenja HDZ-a, pod sloganom da je i najgori SDP bolji od najboljeg HDZ-a, ta se lijeva trenutno nalazi usred operacije širokog okupljanja na toj platformi.

Fascinantno je gledati kako se imperativni cilj rušenja HDZ-a pretvara u pogonsko gorivo za brojne minorne aktere na političkoj sceni. Njihova „stožerna stranka”, a to je SDP, nikada nije bila u gorem i jadnijem izdanju. Njihov prilog dosadašnjem rješavanju bitnih pitanja, pa tako i odgovora na ovu krizu, ravan je nuli.

Sveukupno dosadašnje iskustvo i lako provjerljivi podaci govore kako su lijevičarski „stožeraši” povijesno dokazano nesposobni za upravljanje bilo kakvom krizom, od gotovo 50 godina Jugoslavije, koja je konstantno bila u krizi koju su inovativni članovi partije nazvali „stabilizacijom”, preko mlakog odgovora na velikosrpsku agresiju pa do krize 2008. kad nas je vlada SDP-a i Zorana Milanovića godinama unazadila. Pa pitamo li se može li itko zamisliti Hrvatsku koju u trenucima ozbiljne krize vodi potkapacitirani prostak Davor Bernardić, moramo biti svjesni da takve postoje, da postoji i snažno mrziteljsko raspoloženje koje u kombinaciji s revolucionarnim ideološkim porivom dijeljenja hrvatske nacije uspijeva naći svoje pobornike.

Njih sigurno ne brine kako bi izgledale javne financije države u kojoj bi ministar financija bio Slavko Linić ili Boris Lalovac, ministar poduzetništva i obrta Gordan Maras, regionalnog razvoja Branko Grčić, uprave Arsen Bauk, a poljoprivrede Tihomir Jakovina.

Evo kako razni komentatori na društvenim mrežama doživljavaju Bernardića i njegovu sposobnost vođenja, kako države, tako i samog SDP-a.

Nakon što si je ovaj vikend opet propucao koljeno, Bero se uspješno oporavlja...

Kada se prestrašiš stvarnosti – baciš se naglavačke u ideološki rov

Nema potrebe pretjerano naprezati maštu. Takva situacija nam se dogodila 2011.: kad se svijet već oporavljao od krize 2008., kod nas je prava kriza tek počela dolaskom SDP-a na vlast. I koštala nas je desetke i desetke tisuća radnih mjesta, 20 milijarda eura novog javnog duga i PADA BDP-a sa 65 milijarda dolara 2011. na 49,5 milijarda 2015.

SDP-ova vlada Zorana Milanovića je u svjetskim razmjerima jedinstvena. Niti jedna druga vlada nije uspjela povećati zaduženost za 20% BDP-a i ISTOVREMENO taj isti BDP srušiti 20%. Sve to u trenucima kad je ostatak planeta imao oporavak i rast.

Zato je bijeg u ideologiju i vraćanje na podjele Drugoga svjetskog rata, prenošenje tih podjela na Domovinski rat, koji je nota bene te podjele izbrisao, zapravo bijeg od konkretnih odgovora na sva ona pitanja o kojima će sutra ovisiti kako ćemo živjeti, koliko ćemo i hoćemo li uopće zarađivati i kako ćemo servirati nemale potrebe hrvatskog društva i dosegnutu razinu životnog standarda. Izlišno je govoriti i o svim mogućim posljedicama na političku i društvenu stabilnost, koja nam je danas potrebna više nego ikada, još od vremena pobjede u Domovinskom ratu.

Nesposobni SDP i još nesposobniji Bernardić ponovno otvaraju ustaše/partizani besmislice u trenucima kad gospodarstvo treba biti jedna i jedina tema. Zašto to rade? Je li hrvatsko društvo uistinu toliko podijeljeno? Vapi li

biračko tijelo pogođeno globalnom pandemijom i potresom uistinu za prizemnom ideologijom koja iz javnog prostora redovito izgurava egzistencijalne teme? Odgovor je jednostavan: i sami su svjesni da ih nitko u Hrvatskoj ne vidi kao kompetentne za rješavanje bilo kakvih gospodarskih problema. Mobiliziranje ljevice oko (nepostojeće) „ideološke opasnosti“ i uvođenje u političku jednadžbu pretpostavljene i predvidive reakcije desnice, odabran je kao jedini način izbjegavanja izbornog kolapsa.

„Desna“ strana priče

SDP i krajnja „desnica“, iako nastupaju s radikalno suprotstavljenih pozicija, nažalost pokazuju jednu zajedničku osobinu: potpuno su nedorasli vođenju zemlje i ne mare za ozbiljnost trenutka. Ta zajednička osobina, koju teško netko ozbiljan može osporiti, dodatno je uvjetovana ostvarivanjem istovjetnog cilja. Cilj je ideološkim jurišanjem jednih na druge mobilizirati krajnji politički spektar s oba pola i oduzeti HDZ-u što je moguće više glasova. Činit će to svakodnevnom radikalizacijom političke scene u kolopletu „akcija“ i „reakcija“, svaki sa svoje strane političkog spektra. Da bi se u tome uspjelo, treba ozbiljne teme, u kojima HDZ-u ne mogu ni na koji način parirati, istisnuti iz javnog prostora i fokusa kampanje.

Radi se, dakle, o više puta prokušanom modus operandi: poticanje, forsiranje pa i izmišljanje ideoloških podjela, podizanje svakog pojedinog slučaja koji je „ideološki potentan“ i ima kapacitet „ubijanja“ realnih tema na razinu ozbiljnog državnog i društvenog problema.

Nepomirljivosti u potrazi za zajedničkim nazivnikom

Politička opcija koja se okuplja oko Bernardića ima, osim alibi-ideologije i kronične nesposobnosti, malo toga zajedničkoga. Tu je GLAS, koji je još od Gunje i njezine suspektne obnove na lošem glasu, Aleksićeva SNAGA kao jednodimenzionalna skupina upitne snage za bavljenje nekom dodatnom temom, Beljakov HSS oslobođen bilo koje karakteristike koja se ikad vezala uz ime te stranke, te Hreljin HSU, kojem je glavni moto zaštiti, a ne zaraditi svoju mirovinu.

Politička opcija koja se okuplja oko Miroslava Škore također je iznimno heterogena skupina. U trenutku nastanka ovoga članka, Zlatko Hasanbegović je već potpisao za team Škoro. Mediji su o tome izvijestili kao da je riječ o transferu vrhunskog nogometaša u top formi, a ne o nekome koji je gotovo ispao i s impozantno duge klupe nerealiziranih narodnih vođa. To je Hasanbegoviću druga, treća ili možda i četvrta opcija u tri godine otkako je izišao iz HDZ-a. Napravio je transfer i potpisao ugovor bez znanja svojeg prethodnog tima. Ajde, neki će reći, barem se presvukao u drugi dres prije no što ih je za vrijeme utakmice počeo tući po nogama. U HDZ-u je tukao svoje suigrače kao udarna špica i nabacivao loptu protivničkom timu za kontranapad. Sad je jednostavno otišao. Vjerojatno, da nije bilo medijskih natpisa, nitko to ne bi ni primijetio. Pomislili bi ljudi da im se kolega, onako zamišljen, jednostavno negdje izgubio. Možda će nekima biti teško procijeniti je li to napravio zbog nesumnjivo mu obećanog saborskog mandata ili ideološkog neslaganja sa suverenističkim konceptom. Bumo vidli.

Pridružio im se i Igor Peternel. Čovjek evidentno nema ništa čak ni s ovakvom, a kamoli pravom desnicom, a pitanje je ima li uopće ikakav svjetonazor. Ali je eto za desnicu postao prihvatljiv nakon što je izbačen iz HHO-a, organizacije koju je vodio Ivan Zvonimir Čičak. U igri su bili i kolumnist Nino Raspudić i njegova supruga, ali prema informacijama koje se trenutno vrte po medijima, izgleda da je ovaj bračni par tražio previše. Navodno je u igri bio i notorni ljevičar i umirovljenik na jedan dan Damir Kajin, koji je kasnije to demantirao.

Škoro je i u pregovorima s MOST-om, koji je prije pet godina zapravo bio gotovo isto što je i Škorina grupacija danas – heterogena mješavina opcija koje spaja želja za preuzimanjem dijela HDZ-ova biračkog tijela kako bi se nakon izbora koristili tako dobivenim mandatima u

svojoj mesijanskoj misiji promjene svekolikog društva. Prema njihovoj legendi na tom im putu, više i od samog SDP-a, kojega se u svom političkom djelovanju i ne dotiču, osim kad se služe njihovim ideološkim nabacivanjima, stoji u prvom redu sam HDZ, kojemu namjeravaju svojom metodom pritiska i ucjena „zavrnuti rogove“.

Komu smeta HDZ?

U redovima ovih „izazivača“ HDZ-a puno je pojedinaca koji su pokazali zabrinjavajuću razinu samoživosti. Ona se već više puta očitovala dokazanim neprihvatanjem djelovanja u okviru bilo kojeg mehanizma koji ima elemente neke sustavnosti. Napuštali su stranke jer se nisu mogli pomiriti s prvom odlukom pri čijem bi donošenju ostali manjina. Stvarali su nove stranke iz kojih su ili izbacivali ili bivali izbačenima u kratkom roku. Pribjegavali su svojatarnju stranačkih struktura, a ako u tome ne bi uspjeli, napadali su ih sazivajući svoje paralelne sabore i paralelna predsjedništva. To na razini političkog fenomena i primijenjeno na male i neutjecajne skupine može biti zanimljivo.

Ali država je ipak ozbiljna stvar. Sposobnost okupljanja i usklađivanja često i vrlo različitih interesa je preduvjet za uspješno i stabilno društvo te provedbu smislene državne politike. Vlada nije predsjedništvo neke marginalne stranke, a opcija stvaranja neke „paralelne Vlade“ u trenutku neslaganja ili „alternativnog Sabora“ u trenutku nekog neizglasavanja, ipak bi bila pretjerana. Zaključno, odluke koje se donose na državnoj razini imaju utjecaj na čitavo društvo. Zato je pravo pitanje – kakvo društvo želimo? I na to ključno pitanje odgovor trebaju dati hrvatski birači.

Dalo bi se zaključiti kako HDZ smeta vrlo raznorodnim grupacijama. Je li to zato što je upravo snažan i stabilan HDZ glavna, ako ne i jedina prepreka da upravljanje državom dođe u ruke opasno heterogenih ad hoc koalicija opterećenih golemim taštinama velikih šefova malih i jedva postojećih stranaka?

Kada to njemu odgovara, Bernardiću ne smeta zastava HOS-a.

Hrvatska i svijet:

Bolje je živjeti pored boljih susjeda

Hrvatska čvrsto za europsku budućnost susjednih država

dr. sc. Ivica Miškulin

Dobro je vidjeti da usprkos problemima s pandemijom koronavirusa Hrvatska ne zaboravlja svoju međunarodnu ulogu.

Širenje je virusa umnogome utjecalo na sadržaj i dinamiku šestomjesečnog predsjedanja Europskom unijom, ali nije ga zaustavilo. Jedan od važnijih trenutaka hrvatskog koordiniranja cjelokupnom europskom politikom dogodio se početkom svibnja ove godine. Premda su zbog pravila fizičke razdvojenosti čelnici država članica EU-a sastanku prisustvovali preko videolinka, uspjeli su usuglasiti tekst izjave u kojoj je zajamčena europska budućnost Albaniji, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Kosovu, Sjevernoj Makedoniji i Srbiji.

Strateški razlozi koji stoje iza upornog lobiranja Hrvatske da taj prostor konačno postane dio zajedničkog europskog sasvim su jasni i opravdani.

U pojednostavljenoj formi treba ih opisati tvrdnjom prema kojoj je uvijek bolje živjeti u susjedstvu boljih susjeda. S razlogom dakle treba argumentirati da će transformativne sposobnosti EU-a, u prvom redu rješavanje etničkih prijevora pregovorima i pomirenjem, uspostava transparentnih demokratskih sustava utemeljenih u zakonitosti i pravdnosti te

širenje prosperitetnog gospodarskog područja, dovesti do snažne promjene spomenutih kandidata za članstvo.

Očito je, primjerice, da bi ulazak BiH u EU smirio napete odnose između tri tamošnja konstitutivna naroda, a uvelike poboljšao položaj Hrvata. Kako EU ne dopušta nezakonita preglasavanja i slične oblike dominacije, muslimanske bi političke elite morale napustiti želju za apsolutističkim upravljanjem BiH.

Ako istinski želi ulazak u EU, duboke će promjene ponašanja morati učiniti i naš istočni susjed. Srbiju tako čeka priznanje krivnje za ratne sukobe 1990-ih, napuštanje velikosrpske ideologije, prestanak manipuliranja srpskim zajednicama u susjednim državama, uvođenje modernih demokratskih standarda u zaštiti manjina itd.

Samo dakle ako izvrše preuzete obveze, države mogu računati da će jednog dana postati dijelom EU-a. Stoga je u Zagrebačkoj izjavi od 6. svibnja 1920., osim isticanja snažne, stabilne i ujedinjene Europe kao zajedničkog cilja te deklarirane podrške političkoj, gospodarskoj i društvenoj preobrazbi regije, najvažnija sljedeća rečenica: „Povećanje pomoći EU-a ovisit će o stvarnom napretku u vlada-

vini prava i socioekonomskim reformama te o poštovanju vrijednosti, pravila i standarda EU-a od strane partnera sa zapadnog Balkana.”.

Spomenutu rečenicu trebalo je u cijelosti prenijeti iz još jednog razloga. Godinama već naši politički protivnici desne provenijencije u javnost plasiraju glasine prema kojima Hrvatska, posebno u odnosu prema Srbiji, djeluje navodno preblago: kao ne inzistira dovoljno na srbijanskoj upletenosti tijekom ratnih zbivanja, ne traži dovoljno jako predaju dokumentacije o ratnim zločinima i sl. Zagrebačka izjava, iza koje stoji hrvatska Vlada, svjedoči drugačije. Ako želi, primjerice, postići „stvaran napredak u vladavini prava”, odnosno ostvariti uvjet potreban za pridruženje EU-u, onda će Srbija morati prestati tretirati tamošnje Hrvate kao neželjenu manjinu.

Zagrebačku izjavu stoga treba ocijeniti još jednim vanjskopolitičkim uspjehom Hrvatske te snažnim alatom zaštite hrvatskih strateških interesa. Preplavljeni u posljednje vrijeme vijestima o virusu, zdravlju, karantenama i problemima gospodarstva, iznimno veseli vidjeti da Hrvatska zadržava i položaj aktivnog vanjskopolitičkog čimbenika.

Hrvatska i novo normalni svijet

Izazove i nedoumice novog doba Hrvatska spremno dočekuje

dr. sc. Ivica Miškulin

Nema sumnje da se nalazimo pred vratima nove etape u modernoj povijesti. Termin kojim se sve češće naziva je nova normalnost ili novo normalno. Kristalno je naime jasno da aktualna pandemija koronavirusa uzrokuje duboke promjene u našim svakodnevnim navikama i ponašanjima.

Izgleda primjerice sasvim vjerojatno da na dulje vrijeme možemo zaboraviti uobičajene rituale poput rukovanja i grljenja, a održavanje je fizičkog razmaka između ljudi postalo novom i obaveznom normom ponašanja. Svijet poslije prvog vala koronavirusa, ili, preciznije, svijet u kojem se nadamo što skorijem kraju ove i dalje prisutne pandemije, postao je dakle mjesto novih pravila.

Opet, premda nedvojbeno ispretruran, naš svijet nije istovremeno i revolucionarno promijenjen: jednako je točno i da će samo privremeno uskraćene slobode kretanja ili razmjene roba prije ili kasnije biti u punom obujmu

vraćene. Jednim je dijelom dakle svijet u kojem živimo nov, ali se mnoge pojavnosti staroga vraćaju u svoju uobičajenu normalnost.

Nastala situacija za sve je države svijeta izazov. Dovedene nesvojevoljno u stanje blokade ili polublokade, sada su prisiljene osmisliti te početi provoditi aktivnosti koje se mogu definirati prijelaznim stanjem između obuzdavanja krize i postkrizne obnove. Koliko će pojedine od njih biti u tim naporima uspješne, u prvome će redu ovisiti o učinkovitosti koju su pokazale u vrijeme eskalacije krize.

Kad je u pitanju Hrvatska, onda nekoliko pojavnosti snažno sugerira da imamo razloga s optimizmom gledati na godinu ispred nas. Za razliku od niza država koje su ignorirale znake upozorenja, Hrvatska ih je na vrijeme prepoznala. Nasuprot zloglukim jadikovkama da nepotrebno unosi konfuziju u ionako zbunjeno stanovništvo, sada se odluka Vlade da krajem veljače ove godine počne uvoditi niz izvanred-

nih mjera pokazuje pravovremenim potezom.

Učinci tih mjera danas su sasvim konkretni i prepoznatljivi. Ograničavanje širenja virusa i posljedična niska smrtnost zaštitili su naše građane te im pokazali da može i treba imati povjerenja u središnje vlasti. Interventnim mjerama usmjeravanja državnog novca pogođenim privatnim tvrtkama i obrtima spriječeno je njihovo propadanje, čime su naravno ostavljeni dobri temelji za zasigurno mukotrpnu obnovu gospodarskog života. Navedene pozitivne učinke nažalost nisu uspjele ostvariti mnoge naprednije, bolje organizirane i bogatije države od Hrvatske.

Iz još jednog razloga visoka kvaliteta odgovora Hrvatske na pandemiju koronavirusa daje razloga za optimizam u mjesecima pred nama. Kako je dobro poznato, krizna su razdoblja pogodan kontekst za pojavu i jačanje radikalnih, podjednako i lijevih i desnih, političkih opcija.

Sudeći prema trenutačnoj situaciji, u mnogim će državama svijeta ojačati političke snage koje će u predstojećem razdoblju pokušati uvjeriti birače da izlaz iz krize treba tražiti u socijalističkim konceptima sveprisutne države, odsječene od ostatka svijeta i fokusirane na ograničavajuće koncepte romantičarskog nacionalizma. Takav ishod u Hrvatskoj trenutno nije zamisliv.

Ozbiljno djelovanje Vlade tijekom protekla dva mjeseca eskalacije krize, u prvom redu svođenje zaraze na relativno mal broj ljudi, sprječavanje širenja panike pravodobnim i istinitim informiranjem javnosti te spašavanje temelja gospodarske stabilnosti, odgovorno je za činjenicu da je utjecaj političkih radikala sveden na minimum. Izazove i nedoumice koje nam donosi novo normalni svijet Hrvatska dočekuje u boljem položaju nego dobar dio drugih država.

Mi i oni:

Resetiranje reformiranih komunista

Umjesto ozbiljne političke borbe SDP obećava novi ideološki lov na vještice.

Uredništvo

U više smo brojeva našeg glasila (tako činimo i u ovome!) glasno upozoravali da naši politički protivnici neće prezati ni od najlicemjernijih sredstava da bi birače uvjerili kako trebaju prestati podržavati Hrvatsku demokratsku zajednicu.

Jasno je naravno da to čine kako bi prikri-li neugodnu činjenicu da su u protekle četiri godine malo toga korisnoga učinili, a njihovo je siromaštvo ideja i programa (uz vidan porast obične malicioznosti) posebno došlo do izražaja upravo u vrijeme aktualne pandemije koronavirusa.

Naročito je primjetno međutim da takve skupine u trenutcima izbora zlorabe modernu povijest. Događaji iz nacionalne povijesti zlobno se tumače, potom se takve laži još zlobnije ubacuju u javnost uz pomoć naklonih medija, a javnost dovodi u zabludu. Štetne su posljedice takva djelovanja dugotrajne. Javnost je takvim tendencioznostima opterećena mjesecima, nekad i godinama, a silan se napor umjesto za stvari korisne cjelokupnom društvu troši uludo. S takvim se metodama političke borbe HDZ suočava od svojih početaka, a najnovija nam događanja pokazuju da će morati i ubuduće.

Posljednji takav primjer dogodio se krajem travnja ove godine. Nastupajući u tjedniku „Nacional“, redoviti je profesor na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu Ivo Goldstein pruženi mu medijski prostor iskoristio za sveopći napad na HDZ-ovu – podjednako – prošlost i sadašnjost. Najveći dio intervjuja treba ocijeniti prizemnim i politikantskim napadom na HDZ, pri čemu Goldstein koristi povijest kao sredstvo političke borbe. Kad se već odlučio na ovakvu metodu, onda je, bez ikakve ironije, zaslužio lekciju. Kako Goldstein zlorabi povijest u političke svrhe, u čemu namjerno griješi i, najvažnije, zašto u javnost plasira zlobne tendencioznosti, govore sljedeći redovi.

Lažima protiv Tuđmana...

Na početku, parafrazirajmo jednu prastaru rečenicu, bijaše laž. Uz veliku pomoć uredništva, i bez bilo kakva obrazloženja, Goldstein Tuđmana titulira povijesnim krivotvoriteljem. „Tuđman je“, kaže on, a uredništvo „Nacionala“ zlobno stavlja u naslov, „rodonačelnik povijesnog revizionizma, a revizionisti i dalje tvrde da ustaše nisu bili fašisti“.

Nećemo se ovdje upuštati u lako provjerljive činjenice da je Tuđman mladost proveo boreći se upravo protiv fašizma, da je tu ideologiju uporno cijelog života odbacivao i osuđivao te da je tijekom 1990-ih, kad se nalazio na pozicijama moći, aktivno sprječavao pokušaje uskrsavanja ustaštva u modernoj hrvatskoj državi. Sve je to dobro poznato i sve to Goldstein dobro zna, samo zbog jeftinog politikanstva odbija priznati.

Kad međutim prvog predsjednika samostalne Hrvatske optužuje za opasan povijesni revizionizam, tj. navodno ustaštvom nadahnutu novu interpretaciju nekih povijesnih događaja, onda zapravo cilja na Tuđmanovu kritiku komunizma. Ako prihvatimo tu tezu, a za to imamo odličnih razloga, za Goldsteina je Tuđman kriv jer je, jednako kao s ustaštvom i fašizmom, raskrstio i s komunizmom i s jugoslavenstvom. Naravno, svaki će dobronamjerman kritičar Tuđmanu odmak od komunizma priznati kao veliko postignuće.

Tuđman je bio „povijesni revizionist“ jer se borio protiv bolesnog preuveličavanja žrtava jasenovačkog lo goru i nametanja kolektivne krivnje Hrvatima.

Kao i svaki dobar povjesničar kad se suoči s novim dokumentarnim dokazima, tako je i Tuđman počeo otkrivati zabranjeno u jugoslavenskom komunizmu. Među najopasnijim dogmama bila je ona o kolektivnoj krivnji Hrvata za zločine ustaškog režima tijekom Drugog svjetskog rata.

Svjestan da stalnu stigmatizaciju ustaštvom koriste velikosrpski i jugoslavenski krugovi kako bi cjelokupan hrvatski narod držali zarobljenim, Tuđman je, karakteristično odlučno, udario po krajnje nehumanom preuveličavanju žrtava ustaškog logora Jasenovac. Nije Tuđman, kako sugerira Goldstein, umanjivao žrtve tog logora, nego je nastojao spriječiti da se bolesno preuveličavanje vječito koristi kao ideološka toljaga nad Hrvatima i njihovim legitimnim interesima.

Da bi se zaniĳekala njegova i HDZ-ova pobjeda 1990...

Nema naravno potrebe čitatelje predugo zamarati neporecivim povijesnim činjenicama koje Goldstein zlonamjerno odbija priznati. Nije uostalom njegova prava meta točnost Tuđmanovih povijesnih uvida, nego Tuđmanova politička pobjeda u proljeće 1990. „Trebali bismo“, navodi dalje Goldstein, „zapravo ići unatrag i stvoriti jednu normalnu, demokratsku i liberalnu atmosferu u kojoj se ispravno i na temelju znanstvenih činjenica raspravlja o povijesnim temama“.

Navedena tvrdnja implicira da je, ako je već atmosfera u aktualnoj Hrvatskoj nenormalna, nedemokratska i neliberalna, onda i hrvatska država do sada bila nenormalna, nedemokratska i neliberalna. Kako je opet ključna politička snaga koja je stajala iza nastanka hrvatske države bio HDZ te njome uglavnom u proteklih tridesetak godina upravljao, iz toga, kako Goldstein navodi čitatelje da zaključe, slijedi da se radilo o stranci autokratskih tendencija, koja je eto navodno sprječavala „ispravnu“ i na znanstvenim činjenicama utemeljenu raspravu o povijesnim temama. Nema potrebe naravno ovdje argumentirati svu promašenost Goldsteinove optužbe: dovoljno je zamijetiti da bez HDZ-ove pobjede 1990. on takvu rečenicu ne bi mogao izreći.

Kad poziva na povratak u normalnu, demokratsku i liberalnu atmosferu, Goldstein onda insinuiru, odnosno podmeće javnosti tezu prema kojoj bi u Hrvatskoj sve bilo bolje (normalno, demokratski i liberalno) bez HDZ-a. Stariji će se članovi naše stranke bez problema prisjetiti da ovakva vrsta napada protiv HDZ-a nije nova. Koristili su je svi Tuđmanovi politički protivnici, još tamo od 1990. Takvi nisu bili samo nesposobni u ključnim trenucima osmisлити iole praktičan politički program koji bi privukao naklonost hrvatskih birača. Nisu se mogli pohvaliti ni stavom elementarne nacio-

nalne, građanske i osobne hrabrosti te jasno istupiti s vizijom samostalne hrvatske države utemeljene na demokratskim vrijednostima.

Dugogodišnje negiranje povijesne uloge HDZ-a proizlazi iz višestruko pokazane nespremnosti Goldsteina i njemu sličnih da prihvate kako je HDZ znao obećano ispuniti. Pojedinci poput Goldsteina ni trideset godina poslije Tuđmanu ne mogu oprostiti pobjedu jer bi to značilo da priznaju svoj poraz.

A zapravo u službi SDP-a!

Premda dakle ne govori istinu, Goldstein uporno inzistira na nepostojećoj vezi između ustaša, Tuđmanova HDZ-a i moderne hrvatske države. U toj nečasnoj raboti više nego srdačno mu pomaže novinarka „Nacionala“ Zrinka Vrabec Mojzeš. Kad Goldstein zlobno dobaci da su HDZ-ova vlast i Tuđman od 1990. „tolerirali, ohrabivali, a i dijelom uključivali ustaštvo u svoj program“, Vrabec Mojzeš spremno dočekuje lopticu te neistinito dodaje kako se, eto, zaboravilo „da je upravo Tuđman prvi umanjivao pravu prirodu i broj žrtava Jasenovca“.

Nesposobni priznati da je u prijelomnim povijesnim trenucima HDZ znao ostvariti hrvatske nacionalne interese, njegovi mu politički protivnici ni danas ne priznaju pobjedu.

Tuđmanova djela dovoljno govore o besmislenosti navedenoga i da bi se čovjek u to uvjerio dovoljan je posjet nekoj knjižnici. Očito dobro uigrani duet ipak zaslučuje našu povećanu pozornost, ali sada ne toliko jer izgovaraju očite laži, nego jer ih izgovaraju s jasnim političkim ciljem.

Podsjetimo dakle naše čitatelje o nedavnoj političkoj povijesti zaigranog antituđmanovskog dueta, a kako bi i njihovi aktualni potezi bili jasniji. Oboje su u bliskoj vezi sa SDP-om i, premda se javnosti vole predstavljati kao nezavisni intelektualci, zapravo služe interesima te političke stranke.

Goldsteina je tako SDP sredinom 2013. instalirao na važnu dužnost veleposlanika Republike Hrvatske u Francuskoj mada nije jasno zbog kojih je diplomatskih kvaliteta imenovan na tu dužnost. Vrabec Mojzeš je dugi niz godina vršila dužnost savjetnice za društvena pitanja u uredima Stjepana Mesića i Ive Josipovića, dakle ljudi koji su politički utjecaj stekli upravo neumjerenim kritikama Tuđmana i HDZ-a. Kako danas, tako su i onda medijski utjecaj ostvarivali upiranjem prsta u nepostojeće ustaštvo HDZ-a i Hrvatske.

Kako tada, tako su i danas opet upregnuti u propagandnu mašineriju SDP-a koja, u nedostatku bilo kakvog ozbiljnog te suvislog programa, predstojeće izbore pokušava dobiti uvlačenjem hrvatske države i društva u nove etapu štetnih ideoloških podjela. Drugim riječima, da bi netko izbjegao epitet ustaše, mora se poistovjetiti s resetiranim jugoslavenstvom i „antifašizmom“ komunističkog tipa.

Njih dvoje takav cilj uostalom niti ne krije. Na više će mjesta u intervjuu „Nacionalu“ Goldstein kritizirati aktualnu Vladu zbog nevoljkosti da se suprotstavi navodnoj puzajućoj reustašizaciji Hrvatske. Premda su i Andrej Plenković i vlada kojoj je na čelu u više navrata krajnje precizno i nedvosmisleno izrazili stav odbacivanja svakog nedemokratskog režima (pa tako i ustaškog), sve to za Goldsteina i Vrabec Mojzeš nije dovoljno. Oni opet tvrde da ova vlada za obračun s navodnom ustašizacijom „nema snage“, ili ga „rasteže“, „ne rješava“ i sl.

Primijetimo da je Goldstein još nedavno bio članom posebnog Vladina Vijeća za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima, dakle tijela ustanovljenog upravo na Plenkoviću inicijativu, a po uzoru na druge demokratske zemlje. Tu se, koliko možemo zaključiti, nije istaknuo posebno kvalitetnim radom, ali je zato druge članove Vijeća, različitog mišljenja od njegova, pogrdno nazivao „ustašonostalgicima“. Ako dakle ova vlada ne čini dovoljno, onda će neka druga – naravno, SDP-ova, kako nam zapravo poručuju Goldstein i Vrabec Mojzeš sa svojih navodno nezavisnih pozicija – posao odraditi bolje.

Nasuprot Vladi, koja aktivno radi na uklanjanju štetnih posljedica svih nedemokratskih režima iz naše novije prošlosti, Goldstein i Vrabec Mojzeš novog-starog borca protiv nepostojećih ustaša i ustašizacije prepoznaju u aktualnom predsjedniku države Zoranu Milanoviću. Podsjetimo, riječ je o čovjeku koji dolazi iz SDP-a, stranke čiji nam visoki funkcioner Ranko Ostojić svako malo poručuje kako je jugoslavenski komunistički diktator Josip Broz Tito bio neka vrsta dobrotvora kojem Hrvati moraju navodno zauvijek biti zahvalni, dok predsjednik Davor Bernardić ulazi u predizborni „reformski“ savez s proklamiranim braniteljem komunističkih ubojica.

Najvažnije od svega, aktualna izborna kampanja pokazuje nam da SDP, pored uobičajenih metoda političke borbe, opet poseže za opasnim i štetnim poigravanjem prošlošću. Danas u borbu s lanca puštaju navodno nezavisne pojedince koji u javnost ciljano ubacuju tendenciozna i neistinita tumačenja moderne hrvatske povijesti. Čine to jer ne znaju što bi uopće s Hrvatskom koja je konačno rasterećena sukoba iz prošlosti.

Moderna Hrvatska SDP-u ne odgovara. Demokratski ih standardi iritiraju. Razvoj gospodarstva ih ne zanima. U radu na podizanju standarda ne sudjeluju jer nemaju čime pridonijeti. Zato pripremaju nove lomače. SDP ne nudi bolju Hrvatsku. On nudi uvijek isto: opasan lov na vještice kako bi nam uskratio zasluženu nagradu za uspješno vođenje Hrvatske u protekle četiri godine.

U nedostatku ozbiljnog programa SDP predstojeće izbore pokušava dobiti uvlačenjem hrvatske države i društva u nove štetne ideološke podjele.

Tako je govorio Franjo Tuđman:

Povratak Dana državnosti!

Nakon dvadeset godina čekanja sadašnje je vodstvo naše stranke, među ostalim i na poticaj nas Utemeljitelja, donijelo političku odluku zahvaljujući kojoj ćemo krajem svibnja ove godine opet proslaviti Dan državnosti.

Podsjetit ćemo ovdje naše čitatelje na njegovu povijest. Dan je državnosti uvela HDZ-ova parlamentarna većina u ožujku 1991., a na prijedlog predsjedništva stranke. Naime, 30. svibnja 1990. oko devet sati ujutro grupa HDZ-ovih zastupnika praćenih ovećom skupinom građana koja je pjevala, skandirala i pljeskala pojavila se pred ulaznim vratima tadašnjega Sabora Socijalističke Republike Hrvatske.

Trenutak je bio od stvarne povijesne važnosti jer je upravo trebalo početi zasjedanje parlamenta, a nakon višestranačkih izbora na kojima je pobjedu odnio HDZ postavši tako prva nekomunistička stranka na vlasti u Hrvatskoj nakon gotovo pola stoljeća. Nema sumnje da se radilo o jednom od prijelomnih trenutaka novije hrvatske povijesti jer je u Hrvatskoj završeno komunističko razdoblje i dokinuto jednostranačje. Veoma efektno su ga prepoznali i neki od okupljenih građana noseći oveći transparent na kojem je pisalo: „Nikada više komunističke diktature!”

Nesumnjivo nulta točka novije hrvatske povijesti, pored toga i početak demokratske Hrvatske (jer je na tom zasjedanju izabrano novo republičko čelništvo s demokratskim legitimitetom), no za vladajući je HDZ 30. svibnja 1990. bio iznimno važan zbog još tri razloga.

Najprije, mogao je predstavljati početnu točku na putu prema državnosti jer je politički program te stranke sadržavao viziju samostalne hrvatske države. Potom, HDZ je nakon dolaska na vlast dosljedno naumio provesti u djelo politički projekt izvornog hrvatskog suvereniteta, odnosno autonomnog prava hrvatskoga naroda na slobodno odlučivanje o svim pitanjima političkog, društvenog i gospodarskog ustrojstva. I ovo je naravno otvaralo put ka državnosti. Napokon, a na tome je posebno inzistirao Franjo Tuđman, dolazak HDZ-a na vlast omogućit će provedbu politič-

kog projekta nacionalne pomirbe, odnosno prevladavanja pogubnih posljedica radikalnih i isključivih ideologija iz domaće povijesti te objedinjavanje „duhovnih snaga” hrvatskoga naroda radi slobode i suverenosti.

U spomenutom prijedlogu Predsjedništva HDZ-a, tj. „preporuci čitavom hrvatskom narodu u domovini i iseljeništvu, te svim građanima Hrvatske” na proslavu „svehrvatskog dana državnosti”, najvažnija je posljednja rečenica. U cijelosti glasi: „Neka cijeli hrvatski narod 30. svibnja slavi kao dan duhovnog pomirenja svih koji su se i pod različitim zastavama i idejama borili za slobodu i suverenost hrvatskog naroda, sa zavjetom da ćemo svi zajedno složno raditi za boljitak i sreću svoje hrvatske domovine”.

Dosad se obično smatralo da je projekt nacionalne pomirbe najdosljednije primijenjen u vrijeme Domovinskog rata (ili u trenutku vanjske opasnosti), ali u ovome dokumentu zapravo treba tražiti prvu praktičnu programsku razradu jedne od najvažnijih Tuđmanovih ideja. Sabor je preporuku prihvatio pa je u ožujku 1991. uveo novi blagdan naziva Dan državnosti Republike Hrvatske.

Nakon poraza HDZ-a na parlamentarnim izborima u siječnju 2000. novi je režim započeo sa sustavnom „detuđmanizacijom” hrvatske države, odnosno štetnom i zlonamjernom politikom ukidanja svega što je ocijenio „negativnom prtljagom” iz vremena HDZ-ove vladavine. Pored ostalog ukinuto je obilježavanje državnoga blagdana Dana državnosti 30. svibnja. Tu je nepravdu promijenila hrvatska vlada prošle godine. Našim čitateljima donosimo nekoliko ključnih poruka iz intervjua Franje Tuđmana danog hrvatskim medijima u povodu Dana državnosti 1994.

Čitatelje posebno na njih upućujemo jer u aktualnim vremenima brige za budućnost mogu biti čvrsto uporište za promišljanje budućnosti.

Na putu hrvatske državnosti – pobjeda.

„Razumije se, kasnije je to bila borba za obranu, za očuvanje uspostavljene proglašene samostalne Hrvatske od agresije jugokomunističke armije, Srbije i Crne Gore.”

HDZ – stranka povijesne pobjede hrvatskoga naroda.

„A tvrdim kao povjesničar, ne samo kao državni poglavar Hrvatske – da nismo imali takve stranke koja je imala većinu, ne bismo imali samostalne Hrvatske, niti bismo je uspjeli uspostaviti, niti bismo je uspjeli obraniti.”

HDZ – stranka nacionalne pomirbe.

„U svakoj stranci, a pogotovo u HDZ-u, koji je išao s pomirbom zavađenog hrvatstva, ima razlika, a u HDZ-u se desilo to da su djeca domobrana i ustaša pružila ruku komunistima i partizanima, govorim u cjelini uzevši.”

Politika stabilnosti jamstvo stabilne Hrvatske.

„Ne trebaju unutarnji problemi, ne treba izazivati parlamentarne ustavne krize, naprotiv, treba voditi računa o tome da nam treba stabilna Hrvatska.”

Ozbiljno postupati kad je država u pitanju.

„Molim Vas, možemo se razlikovati u svemu, ali shvatimo – državu niti smo dobili tek tako, niti će se održati ako je nećemo znati održati. S državama je kao i s domovima i obiteljima: propadaju i nestaju, to moramo shvatiti. Po tom geopolitičkom položaju mi smo tamo gdje jesmo.”

Na putu hrvatske državnosti – početak.

„Što se mene osobno tiče, mislim da je jedna od najkritičnijih točaka bila održavanje Prvog Općeg sabora HDZ-a. Zbog toga što sam tada nastupio s programom borbe za uspostavu samostalne, suverene i demokratske Hrvatske, u momentu kada su ne samo vladajuća stranka Savez komunista nego i sve ostale oporbene stranke smatrale takav program, kao što znadete, opasnim.”

Demokratska Hrvatska važan je dio demokratskog međunarodnog poretka.

„Mi smo trebali, Hrvatska je trebala saveznike, ona ih je zadobila zato što ima demokratski poredak, ali i svjetskim čimbenicima i našim prijateljima i saveznicima isto tako treba stabilna Hrvatska.”